

VILNIAUS LICĖJUS
2008-2009 MOKSLO METAI

701 DIENA. BŪTENT TIEK JŲ TURĖJOTE PRALEISTI LICĖJUJE, tačiau vargu, ar šis skaičius atitinka realybę. Kiek savaitgalių, atostogų dienų tūnojote 104-tame ruošdami renginius? Kiek kartų atėjote pažaisti krepšinio ar futbolo? Kiek kartų dalyvavote kokiame užsiėmime savaitgalį arba tiesiog užbėgote pažaisti stalo teniso? Šių dienų jau niekas niekada nesuskaičiuos – jos liks tik jūsų atmintyje. Tačiau būtent šios dienos greičiausiai bus tie prisiminimai, kurie sukurs Jūsų Licėjų.

Licėjus – žmonės, tarp kurių galėjote rasti bendraminčių, draugų, geriau suprasti save. Tai erdvė kurti ir reikštis. Mokykla, kuri turėjo praplėsti akiratį. Tai – bene paskutinė galimybė išmokti visko po truputį prieš pradėdant gilintis į vieną specialybę. Juk turbūt nesvarstysitė, kurioje klasėje išmokote išspręsti lygčių sistemą, jei studijuosite matematiką: kur kas mieliau prisiminsitė tą retą galimybę išanalizuoti Ciurlionio piešinius ar viduramžių muziką... Visa tai Jums leido pažinti mažytę mokyklą, nes joje gausu nuostabių žmonių. Tad ar pasinaudojote visomis suteiktomis galimybėmis?

Pagaliau tarp viso to, ką Jums mėgino įdiegti Licėjus, toks paprastas, tačiau svarbiausias dalykas liko neišsakytas, paslėptas tarp eilučių. Nesvarbu, į kokį universitetą jūs įstosite ar kiek pinigų uždirbsitė... Svarbiausia – išauginti Jus brandžiomis asmenybėmis, kurios visur ir visada vadovautųsi žmoniškumu. Tiesiog dalinkitės tuo, ką išmokote, ir pasistenkite kurti šiek tiek gražesnę pasaulį – tai, ko gero, daugiausia, ko iš Jūsų gali tikėtis aplinkiniai. Ir tie, kuriuos paliekatė už Licėjaus durų.

„Nepamirškite, kad čia (mažoj mažoj šalėlėj, ant Ozo kalno, užgrūstas ir užstatytas didelių prekybos centrų ir vandens parkų) stovi Jūsų Licėjus – visada pasiruošęs pavaišinti šviežiu Tinginiu (jei užsuksitė pirmadienį) ar Kijevo kotletu. Ar bent nuoširdžia buvusių mokytojų šypsena.“

KAIP NULIAI DREBĖJO, O FUXAI DŽIŪGAVO...

Prieš krikštynas paklausinėjome nulių, ar jie laukia krikšto, ar bijo, ar ruošiasi pasirodymams ir kaip mano, ką veiks:

Karolis Čepas, Emilija Varevičiūtė, Jeronimas Ignatavičius, 1a:

„Krikštynų labai laukiame ir netgi nebijome. Na, bijome truputį, kad išsitepsim ar kad labai peršalsim. Per krikštynas turbūt veiksime kažką labai kvailo, girdėjom, kad teks lįsti į kanalizaciją. Pasirodymui taip pat ruošiamės, bet nieko neparuošiam... Na, kaip bus, taip ir bus.“

Virga Pleskaitė, 1c:

„Krikštynų? Cha... Gal ir laikiu. Šiaip labai visko bijau, o košmarai net nemiegant sapnuojasi. Girdėjau, kad bus viduramžių kankinimai. Labai baisu. O apie pasirodymus gal ir žinome...“ (Galima daryti išvadą, kad pasirodymams nesiruošia).

Elena Lesieur, 1d:

„Nelaukiu krikšto, nes būna žiauru. Juokauju. Aišku, būtinai dalyvausiu. Truputį bijau paskęsti... Manau, kad eisim iki kažkokios kūdros ir ten mus gausiai apipils vandeniu, dar daug eisim žąsele. Pasirodymui taip pat ruošiamės, bet greičiausiai improvizuosim.“

Rimgaudas Stundžia, 1b:

„Visa širdimi laikiu krikštynų. Vakar pamatėme krikštynų filmuką ir išsigandome, bet mes atlaikysim! Ryte turbūt lipsim į „Europą“, o vakare būsim nušvilpti. Nors pasirodymui labai kruopščiai ruošiamės. Stengsimės nustebinti jus“. (Koks pasitikėjimas savimi!)

O štai ką jie galvojo po krikštynų...

Odeta Putkytė, Kamilė Marcinkevičiūtė, 1a:

„Krikštas buvo fainas, ypač rytinė dalis. Labai patiko mūsų vedliai (Maksas ir Tumas), ir dar buvo smagu leistis nuo „Europos“. Vakarinė dalis šiek tiek nepateisino lūkesčių, nes buvo šalta, o žmonės „nesitūsino“. Bet labai įsiminė Makso poezija. Apibendrinus buvo smagu, netgi svajojome apie pratęsimą pirmadienį.“

Tadas Kriščiūnas, 1b:

„Apie krikštynas būtų galima parašyti knygą.“

Rytinė dalis būtų buvusi tobula, jei ne tai, kad a'kai gavo daugiausiai taškų. Bet nieko, mes širdyse patys geriausi... Vakare nepatiko tai, kad stogas taip ir nenukrito. Dar gaila, kad labai ruošėmės pasirodymui, bet jo taip ir neparodėme. Be to, ketvirtokai nustebino netaiklumu. Apskritai krikštynos kelia nuostabių priminimų, bus ką anūkams papasakoti...“ (B'kai ilgai pasakojo savo įspūdžius, neįmanoma visko čia surašyti. Bet jei įdomu – tiesiog paprašykite jų papasakoti. Jie tikrai maloniai sutiks.)

Rūta Miškinytė, 1d:

„Krikštynos buvo puikios. Rytinė dalis apskritai buvo tobula, ypač vaikščiojimas žąsele. Labai smagu tai prisiminti. Per vakarinę dalį mūsų klasė beveik nieko nerodė, todėl buvo galima ramiai grožėtis kitais pasirodymais. Minusai – tai, kad gavome per mažai vandens, po žąselės visą savaitgalį skaudėjo kojas, o apie filmuko kokybę net nešneku. Bet apskritai buvo tikrai smagu.“

Tadas Šlimas, 1c:

„Devyni balai iš dešimties. Rytinė dalis buvo geresnė, tik galėjome per ją daugiau vaikščioti. Buvo daug netikėtų dalykų. Vakarinė dalis buvo keistoka, trūko geresnių idėjų, bet vanduo ir šokiai buvo gerai. Apskritai tikėjome daug miltų, vandens ir kitų priedų, na, bet ką jau čia... Didžiausias krikštynų plusas – tai, kad galėjome visu pusvalandžiu ilgiau pamiegoti!“

METAMORFOZĖS: IŠ NULIŲ Į FUKSUS

ARBA KĄ „NEKRIKŠTAI“ VEIKĖ RYTE...

Vieną rudeniškai lietingą penktadienį didelis būrys „nekrikštų“ užplūdo PC „Europą“. Būriuodamiesi klasėmis, visi nekantriai laukė įvykio, kuris pavirs juos tikrais liceistais, pradžios. Nerimą kėlė pilkas Vilniaus dangus, bet daugiausia dėl išlikimo sausu jaudinosi tie, kurie nepaklausė patarimo į sumuštinių ir saldumynų krikštytojams prikrautas kuprines įsimesti ir apsiaustą nuo lietaus. Jo prireikė tik ant dangoraižio stogo, nes ten visus pasitiko purškiantis lietus, tačiau suspaustų į krūvą liceistų koncentracija po draugų turimais skėčiais buvo itin didelė, taigi ir galvos liko sausos (įtariu, jog po vienu skėčiu vidutiniškai glaudėsi 5 ar 6 galvos, bent jau tokiomis sąlygomis atidarymą stebėjo TB'kai). Krikštynų „vykdytojai“ greitai išdėstė krikštynų tvarką ir taisykles, „nekrikštai“ buvo supažindinti su savo palydovais po Vilnių. Prasidėjo mokinių gabenimas žemyn nuo dangoraižio stogo, o kol vieni mėgavosi šia kelione, kiti šoko, mankštinosi, strakinėjo ir atlikinėjo kitas užduotis, kurias daryti liepė dvyliktokai.

Vos tik tvirtai atsistojome ant žemės, paupiu patraukėme į pirmąjį tašką. Kelionė link jo irgi nebuvo nuobodi – ėjome statydami koją už kojos, bėgome keliais skirtingais būdais (įprastai, aukštai keldami kelius ir dar keliais sunkiai įvardijamais būdais), kai kurie net užtraukė dainą. Pasiekus S. Daukanto aikštę visos klasės gavo skirtingas užduotis ir pasileido į Vilniaus gatvių raizgalynę. TB'kai gavome nurodymą bėgti prie „tilto be upės“. Ši vieta Sereikiškių parke visiems buvo gerai žinoma, taigi greitai ją radome. Kita užuomina mus šiek tiek supainiojo, išklydome iš reikiamo kelio, taigi teko savo „vedlį“ papirkti saldainiais už informaciją. Deja, suradę paukščių lesyklą nebuvo nudžiuginti laukiančios užduoties – paukščių atpažinimas iš nuotraukų ir giesmių įrašų nebuvo mūsų puikiai išmanoma sritis. Įveikę šią užduotį bėgome tikrinti savo Lietuvos istorijos žinių, o bausmė už klaidas buvo 3 ratai aplink senąją ledainę šaukiant „Gėda! Gėda! Gėda!“. Nauja užuomina išvedė mus iš parko į gatvių platybes. Aplankėme Nacionalinį muziejų, čia muziejaus darbuotojos buvo paruošusios užduotis: nagrinėjome senus paveikslus, aiškinomės, kaip reikia žaisti senoviniai

žaislais, prisiminėme, kaip atrodo liaudiški rūbai bei apavai (juos teko pavadinti tikraisiais vardais), o vienas iš mūsų netgi buvo aprengtas riterio šarvais. Iš čia bėgome prie Gedimino kalno (į jį buvome užkelti funikulieriumi), kur iš pilies bokšto turėjome apžvelgti Vilniaus panoramą ir įvardinti objektus.

Kituose aplankytuose punktuose taip pat sulaukėme užduočių, kurios privertė pasukti galvą. Menų ir muzikos kiemelyje stebėjome vaidinimų ištraukas, prie Konstantino Bogdano nulipdyto F.Zappaos biusto klausėme muzikinių kūrinių ištraukų, prie Šv. Mikalojaus bažnyčios turėjome įdėmiau apsižvalgyti ir atsakyti į klausimus apie religijas. Dailės akademijoje mūsų laukė mokytojas R.Jankauskas, kuris tikrino žinias apie įvairias skulptūras, paminklus ir tapytojus, o merginos prie Katedros privertė prisiminti skulptūrų pavadinimus...

TB'kams pavyko pabuvoti visuose punktuose, tačiau visų užduočių įvykdyti neteko (nors tikrai būtume tai padarę!). Paskutiniame punkte (t.y. prie Katedros) spėjome susiginčyti su Mantu, nes jis nenorėjo pripažinti mūsų pergalės. Nepripažino, todėl vakarinio renginio metu kentėjo naujokai, tačiau mes nepykstame, tikėjomės, kad viskas bus dar baisiau.

Manau, kad šios krikštynos tikrai įsiminė visiems, dabar jau tikriems, liceistams. Reikėjo daug darbo ir pastangų jas surengti, todėl sakau nuoširdų AČIŪ už tą laiką, kurį skyrėte mums :). Kitais metais jau mes parodysim, ką galim!

METAMORFOZĖS: IŠ NULIŲ Į FUKSUS

ARBA KĄ „NEKRIKŠTAI“ VEIKĖ VAKARE...

Krikštynos – nors šis žodis ir nesukėlė tiek aistrų kiek pernai, tačiau vis tiek jos buvo laukiamos su nekantrumu. Prisiminus pernykštes žvakes, ritualus ir iškilmingumą atrodė, jog šiemet bus dar geriau. Matyt, čia atėjo laikas „bet“...

Rytinės dalies nemačiau, todėl ir nekomentuosiu. Tačiau vakarinė sukėlė išties savotiškus jausmus. Ilgiausiai sukau galvą svarstydama, kas renginyje buvo ne taip. Juk buvo tikrai gerų muzikinių pasirodymų (lenkių galvą prieš grojusius ir dainavusius – buvo super). Buvo ir šokių (dar kartą lenkių galvą – tikrai nuostabu). Buvo ir nulių laistymas vandeniu ir jų namų darbai. Buvo ir vykusiai „ne į temą“ skraidę roflkopteriai. Buvo ir vedėjai, kurie laisvai jautėsi scenoje ir nebuvo susikaustę. Bet bet bet...

Labiausiai kritęs į akį dalykas yra kažkoks neorganizuotumas. Renginys vėlavo, jau tai nėra gerai. Tada mes buvome mėginami nustebinti filmuku – po minutės pasidarė aišku, jog garso nepatikrino, tad jį pakomentuoti gali tik skaitymo iš lūpų meistrai. Nuliukų pasirodymai ir bausmės buvo paverstos į nesuvokiamą rebusą. Tiesą sakant, aš iki galo taip ir nesupratau, kur buvo bausmės,

o kur užduotys, ir kokių principu viskas vyko. Aplink mačiau ir daugiau suglumusių veidų. Pačių ketvirtokų pasirodymai, nors ir kokybiški, buvo lydimi aibės nesusipratimų ar tylos minučių. O štai fuxai pasirodė nelauktai šauniai – manau, tai parodė ir vangiai šaukiamas „buuu“. Atrodo, šiemet galim laukti pirmo tikrai gero karnavalo! Tiesa, kažkodėl jiems nebuvo leista parodyti visų paruoštų namų darbų (čia vėl reikia kalbėti apie nesuvokiamą įvykių seką). Dekoracijos? Minimalizmas, palyginus su pernai. Nesupratau, kaip jos susijusios su šių krikštynų tema (tiesa, temos kaip ir nebuvo, tai ką ten susiesi. Nors informuoti šaltiniai sako, jog tema vis dėlto egzistavo, tik kažkodėl buvo labai įslaptinta). Tačiau pripažįstu, kad uždengti stogą buvo nereali idėja. Buvo gaila žiūrėti į ryte plušančius ir viską taisančius dvyliktokus (todėl labai sveikinu – jums pavyko ir stogas vakare vėl buvo savo vietoje).

Labiausiai kritęs į akis dalykas buvo jau minėtas temos nebuvimas. Viskas vyko nepaprastai padrikai, o scenoje pasirodė žmonės nelabai kuo buvo susiję. Net išvaizda buvo nesuderinta – visi buvo apsirengę a la mokyklos renginys. Trūko teatrališkumo, puošnumo, išradingumo. Viskas labai priminė rugsėjo pirmąją – numeriai tarpusavyje nesijungia ir bendros minties neturi, o yra tik atskiri pasirodymai. Aprangos kodas – juoda/balta. Gabrielius su Žilvinu palaiko bendrą nuotaiką, pamėto kokių „bajeriukų“ (labai atsiprašau, tačiau tokią pat prasmę turinčio atitikmens šiam barbarizmui aš neradau), bet kartais (ar dažniau) ateina mintis, kad viskas buvo sugalvota prieš daugiausiai 5 minutes arba vyksta ekspromtu. Visam renginiui trūko klijų – vienos idėjos ir apipavidalinimo. Vedėjai čia irgi nepadėjo – jie buvo ne renginio pagrindas, kaip per pernykštes krikštynas, bet labiau priedas, foninis balsas, pasakantis, ką daryti arba kas vyks, tačiau nekuriantis savito personažo. Visam renginiui trūko teatrinio grimo – daugiau vaidybinių, šou elementų, teatrališkumo.

O daugiau net nelabai yra ir ką pasakyti. Manau, įvyko ta pati bėda, kaip ir per šimtadienį ir čia labai reikėtų pacituoti mokytojos Saulės komentarą „Anduose“: „Žiūrovams buvo rodoma vaidinimo repeticija.“ Tikiu, jog buvo įdėta daug darbo, tačiau per mažai, kad būtų buvę tobula ir įsimintina. O juk trūko tiek nedaug.

GANDŲ MEDŽIOKLĖ: MEDIUMAS

Visi apie jį žinojo ir girdėjo dar prieš jam įvykstant. Ne visi jį matė, tačiau apie jį girdėjo ir dar girdės jam pasibaigus. Kas tas „jis“, nereikia klausti ekspertų – atsakymas ir taip aiškus. Taip, Mediumas! Šventė, kurios metu sėdėti teisę turi tik trečiokai ir mokytojai. Įdomu, ko gi trečiakursiai tikėjos iš jaunesniųjų savo kolegų ir kokie gi gandai buvo perduodami jų lūpomis? Ogi patys įvairiausi. Perskaitysi ir nustebsi!

GANDAS: Mediumo tema –bendrabutis. PASITVIRTINO

Taip taip taip, nepatikėsite, tačiau trečiakursiai Mediumo temą žinojo daug anksčiau, negu pasirodė kvietimai atsivesti kambario draugą. Nežinia, ar informaciją trečiokai išplėšė žiauriai kankindami antrokus, ar patys, jų pagauti ir klausinėjami apie gyvenimą po mokyklos, susivokė. Ne sykį mačiau ir prie salės durų stiklo prisiplojusius trečiakursių veidus, bandančius patikrinti ir įvertinti antroko darbą. Draudimų nekišti nosies nepažeidė, tačiau informacijos gandams išgirdo ir pamatė pakankamai.

GANDAS: Bus raskladuškių. PASITVIRTINO

Mediumo tema, kaip žinome, buvo bendrabutis, o koks bendrabutis be sulankstomų lovelių ir kitų nepatogumų? Taip, būsimieji studentai, toks tas gyvenimas – kiekvieną vakarą bulvės, miegas balkone, ant sofos arba minėtose lovelėse, keisti kambario draugai ir svetinga šeimininkė. Jeigu jau prakalbome apie ją...

GANDAS: Bus mergina su ūsais. PASITVIRTINO

Taip, tai ji! Studentų laukiama, svetingai priimama ir mylima Malgožata. Vos prasidėjus mediumui maniau, kad šitas gandas yra apie merginą-katę, tačiau antroakai pasistengė labiau – staiga į studentų būstą užėjo žavioji ir charizmatiškoji Malgožata, prabilo nesuprantama garsia kalba, užmezgė romaną su jaunu apsukriu nuomininku ir vėl netikėtai dingo.

GANDAS: Bus Rytis Cicinas. NEPASITVIRTINO

Deja, šio žavaus veidelio penktadienio vakarą neišvydome, bet buvo kai kas geriau – DIMA! Jo žavioji balerina lengvai skraidė scenoje, o dainos aidas pasiekė visų ausis. Visa laimė, kad greitai jį pakeitė (žr. kitą gandą)

GANDAS: Bus Brėmeno muzikantai! PASITVIRTINO (beveik)

Dimą pakeitė ne patys Kanopa, Reksas ar Petuchauskas, o bandantys jiems prilygti antroakai. Spėju, kad šį gandą (apie Brėmeno muzikantus) girdėjo daugelis liceistų, nes žinomų dainų akordai labai dažnai skambėjo tuščiuose koridoriuose, o smalsūs trečiakursiai juos gaudė ir galvojo, kaipgi bus nustebinti. Gyva muzika buvo puiki!

O dabar – šūsnis pagrindą turinčių ir pagrindo neturinčių nepasitvirtinusių gandy!

GANDAS: Bus skalbėjų. NEPASITVIRTINO

Jeigu tualetas neveikia, tai dar nereiškia, kad studentai nesinaudoja ir skalbimo mašina. Galbūt draugiškoji Malgožata į nuomos kainą įskaičiuoja ir skalbimo paslaugas? Jokios informacijos apie tai nėra, taigi telieka tai studentiška paslaptimi.

GANDAS: Bus radiatorius ant sienos. NEPASITVIRTINO

Jokio radiatoriaus ant sienos nemačiau. Arba jį pardavė, arba studentai nesusimokėjo už šildymą, todėl teta su ūsais uždraudė tokią prabangą. O gal ir taip šilta gyventi septyniese ir dar su Vitalijum.

GANDAS: Dalins saldainius. NEPASITVIRTINO

Jokių saldainių įeinant, jokių saldainių išeinant, jokio saldainių lietaus... Ei, trečiokai irgi nori saldžiai gyventi!

GANDAS: Mus (trečiakursius) girdys ir valgydins viso renginio metu!

NEPASITVIRTINO

Jokio maisto. Net saldainių nebuvo (žr. prieš tai esantį gandą). Ir net bulvėmis nepasidalino. Greičiausiai taip mus ruošia studentiškam gyvenimui.

GANDAS: Kiekvienas trečiokas (vaikinas) turės palydovę (antrokę, kaip supratau).

NEPASITVIRTINO

Naivuoliai trečiokai.

GANDAS: Bus dramblių. NEPASITVIRTINO

Vėl kalta teta su ūsais. Vargšai studentai vos katytę auginti išsiderėjo, o ką jau tada apie dramblių ar keturis kalbėti... Tiesa, net katė mano, kad studentauti blogiau nei būti TB'ku, todėl vos tik radusi progą mielai pribėgo prie jų :).

GANDAS: Bus toks laikas, kai visi turės pūsti muilo burbulus, kuriuos gaus atėję į salę.

NEPASITVIRTINO

Kūrybinga, ar ne?

Nei patvirtinti, nei paneigti gandai:

GANDAS: Bus daug filmuotos medžiagos.

Dar nemačiau, bet 45 minutės tikrai turėtų būti. Kiek laiko buvo vaidinta, tiek laiko ir buvo filmuota. Turbūt gando skleidėjai tikėjosi ilgesnio vaidinimo.

GANDAS: Mediumą daro penki žmonės.

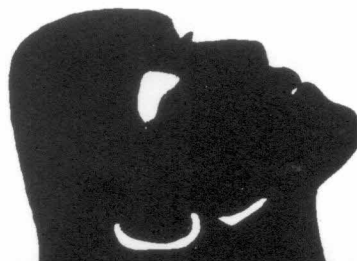
Scenoje „vaidenosi“ tikrai daugiau nei penki aktoriai, tačiau virtuvės už kulisų nemačiau. Juk visko būna :).

GANDAS: Mediumas bus lievas (suprask: nepavykęs).

GANDAS: Mediumas bus geras.

Pirmąjį gandą girdėjau daug daugiau kartų. Tikriausiai trečiokai tyčia skleidė tokius gandus tikėdamiesi, kad šis Mediumas neprilygs jų ruoštajam. Vertinti gali tik tas, kas buvo ir matė – pastangų reikėjo ruošiant renginį ir 2007 metais, ir 2008 metais, o kuriems geriau pavyko... Retorinis klausimas.

Trumpai drūtai – trečiokai yra patenkinti Mediumu. Ir čia ne gandas! Vien ko vertas „sBraz Office“, kitų darbo negerbiantis santechnikas su ypatinga avalyne ar kaktusas Vitalijus. Smagu buvo stebėti į studentų gyvenimą įsijautusius antrakursius, kurie taip stengėsi įgyvendinti tėvų sutikimo planą. Stengėsi, o tų tėvų mes taip ir nepamatėme... Jų tikrai trūko – atrodo, kad studentų istorija nutrūko be atomazgos. Girdėjau gandą, kad toks buvo ir dabartinių antrakursių organizuotas karnavalas – visi tikėjosi pabaigos, kurios nebuvo. Brangieji, tikimės, kad rengdami Šimtadienį pabaigą sugalvosite, tada trečiokai nebeturės dėl ko skųstis :). O jeigu pritrūksite idėjų, visada paklauskite gandų – plepių žmonių galvos daug ką sugalvoja!

MUZIKINIS TRILERIS „DINGTI PER 20 MINUČIŲ“

Kas buvo po Kalėdų, bet prieš Naujuosius metus? Suprantu, tai buvo seniai, bet tikram liceistui iškart turėjo šauti į galvą mintis „KARNAVALAS“. Arba kitais žodžiais tariant – antrasis fuksų krikštas. Ir nors visi vyresnieji aiškina, jog renginys skirtas tik apšilti, susipažinti vieniems su kitais, jog gero vaidinimo laukti nereikia, tačiau tai – melas: visi vis tiek laukia kažko gero, naujo ir originalaus.

Taigi, tą įsimintą dieną įžengusi į Licėjų tikrai džiugiai nustembu – viskas papuošta, nors pasidaro ir truputį keista – kaip fuksai suderins švelniąsias Kalėdas ir mafiją. Bet gal tai pagaliau žada kažką naujo ir originalaus? Tačiau įžengus į salę viltys mažta – nieko įspūdingo čia nėra. Tik scenos gale didelis, gražus paveikslas. Žinoma, suintriguoja „Šnektis“. Ir ne tik mane. Aplinkui tik ir girdžiu: „Ar paminės fuksai renginį, kuo jis toks garsus?“ Pirma scena to nežada – viskas prasideda masiniu pasibėgiojimu-pasivaikštinėjimu scenoje ir gatvės šokiu. Tačiau tai buvo tik apšildanti grupė prieš tikrąjį vakaro šou – solinį Gabrielės koncertą. Manau, tai teisingiausiai apibūdina renginį. Nemanykit, jog aš turiu priekaištų merginos dainavimui – čia nieko prikišti negaliu. Tiesiog nepastabios mano akys trumpąjį (!) spektaklį matė tik kaip Gabrielės koncertą su trumpais šou tarpais – lyg perėjimais tarp dainų. Nors, tiesą sakant, net tokiu atveju logikos ten trūko. Bet nuklydau į lankas. Taigi po dainos sekė labai netikėtas pranešimas, jog renginys bus Šnektis kabaretas (užbėgdama įvykiams už akių noriu pasiteirauti – kodėl „Šnektis kabaretas“, o tai turėjo būti lyg ir renginys – koncertas, virto „vaidinimu, vykstančiu „Šnektis“ kabarete“? Perfrazavus – kaip koncertas virto vaidinimu apie koncerto užkuliusius?). Prasideda „reklamė pauzė“: gražiausių durų konkurso nugalėtojų paskelbimas ir namų darbai. Mano asmenine ir subjektyvia nuomone, namų darbai yra puiki pradžia prastam renginiui. Kiek mačiau renginių ar jų įrašų, tiek namų darbai atrodė ne vietoje ir ne „į temą“. Bet štai sulaukiau savo kalėdinio stebuklo – šiame renginyje tie tarpusavyje nesusiję, beveik ekspromtu padaryti numeriai atrodė net labai gerai. Ypač trečiojų šokis – tikrai atrodė linksmai ir žaismingai.

Bet viskas kada nors baigiasi, baigėsi ir geroji renginio dalis (taip, čia aš apie namų darbus). Vakaras-koncertas tęsiamas (jau 24 min.), mūsų laukia vakaro staigmena... Kaip jūs atspėjote – Gabrielės daina! Po jos vyko gluminantis 3 sakinių

dialogas, kurį vainikavo padavėjų šokis. Tačiau tai buvo tik pauzė prieš antrąjį, ir paskutinį, dialogą. Kad žiūrovai atsigautų nuo siužeto vingių, buvo sušoktas dar vienas šokis. Trys kojas mindančios poros bandė atstoti pokylio šurmulį. Tada, įtampai kylant... masinis pasibėgiojimas scenoje! Bet kulminacija jau čia: įžengia JIS – donas Kęstas. Susišaudymas, donas X miršta. Iš baimės besijuokiančios šokėjos bando jį gairinti. Nepavyksta, nes laikas... paskutinei Gabrielės dainai, labai gražiai (ne, tikrai nesišaipau), atliktai net duetu ir ypač tinkamai po žmogžudystės: „... Dieve, kaip buvo gražu“. Čia lyg ir turėčiau dėti tašką (36 min.), bet sunku neprisiminti 3 min. trukusio nusilenkimo – o tai, beje, 1/7 fuksų paruošto vaidinimo arba 1/12 viso!

Suma sumarum galiu pasakyti, jog bent vienas dalykas jums pasisekė – siužeto vingiai ir pabaiga tikrai buvo LABAI netikėti. Bloga naujiena, jog netikėti todėl, kad visi tikėjosi kažko geresnio. Šitoje vietoje negaliu nepacituoti: „Renginio įžanga buvo labai gera. Jei būtų padarę ir spektaklį, tai būtų buvęs pirmas nuostabus karnavalas.“ O renginys, trukęs 21 min. (39 (visas laikas) – (24-6) (namų darbai) = 21; aš neskaičiuoju namų darbų ir apdovanojimų kaip ne fuksų ruoštos dalies), deja, į licėjaus geriausių renginių TOP 20 nepateks. Pati mačiau, jog ruoštis pradėjot pakankamai anksti. Tai kas atsitiko? Ištraukus iš konteksto kai kurias vietas, tai galėtų būti parodija, bet ir jos aš ten nemačiau. Tik pagreitintą meksikietiškos muilo operos versiją. Net ne operos, čia labiau buvo pagreitintas meksikietiškas muilo miuziklas. Tad belieka palinkėti sėkmės kitąmet – juk medijas tradiciškai yra renginys pāsitaisyti.

ŠIMTADIENIS. IŠTRAUKOS

Unė Kaunaitė, tbi

Taip ir pralėkė. Be galo greitai. Kas ir kur vyko, rodos, nėra prasmės pasakoti – visi matė, o jei ir ne, tai vargu ar kitų atminties nuotrupos galėtų atspindėti nors dalelę viso renginio... Kur kas labiau traukia išgirsti įspūdžius. Mano atminty šimtadienis įsirėžė tarsi kontrastingas piešinys, tad nepatikliai klausiu savęs – ar čia ta pati diena? Tai tikrai vyko šįryt? Atsimenu, kaip ryte šiek tiek po šešių įžengiau į Licėjų ir supratau, kad dalis mūsų vakarykščio darbo nuėjo perniek – pusė piešinių gulėjo ant žemės... Pusantros valandos beprotiško lakstymo, šūksnis „Jau renkasi“ ir lyg magiška lazdele pamojus – viskas stoja į vietas. Tarsi viskas nuo pat ryto būtų buvę nepriekaištinga. Užteko vos minutės, kad pamirščiau bet kokį vargą... Negalėjau nustoti šypsotis – nėra nieko maloniau, nei matyti iš džiaugsmo švytinčius dvyliktokų veidus ir paklausti: „Tai nuo ko laiškas – tėčio ar mamos – kad toks laimingas?“ Nors ir suprantai, kad visiškai nesvarbu, nuo kurio... Svarbu, kad gavo laišką...

nesižavėti šiuo kursu, kuris nuo pirmųjų metų karnavalo gyvos muzikantų saujelės užaugo iki viso orkestriuko su pučiamųjų gvardija. Vis dėlto kažko trūko. Nesinori tikėti, kad trečiokai išspaudė iš savęs visas savo galimybes bei bijau, jog vargu ar peršoko tą kartelę, kurią nusistatė prieš metus sukurtu savo Mediumo vaidinimu. Idėjų pateikta daug, tačiau daugelis dalių tiesiog prašyte prašėsi labiau išvystomos. Išryškintas pasirodymas su veidrodžiais galėjo tapti tokio paties lygio puošmena kaip ir paskutinis šokis, tačiau jis buvo nepabrėžtas, tetruko vos porą minučių ir kaip netikėtai pasirodė, taip be jokios tąsos ar vystymo buvo ir paslėptas. Netgi skrendančios papūgos epizodas – kitoks, neįprastas – vėl tetruko vos kelioliką sekundžių, be jokio tęsinio ar sąsaja su scenarijumi. Turime gyvą muzikantų grupę – puiku, tačiau kodėl tuomet jų negalima išnaudoti dar labiau – muzikai prieš/po/tarp kitų renginio dalių, kaip kad po vaidinimo buvo grojama „Cantaloupe Island“. Keistai atrodė ir ketvirtakursiai, pristatomi prie stalo rašyti savo svarbiausio šimto dienų noro... tik įžengus iš lauko ir susigrūdus prie durų su

Tomas Tvarijonas, xvi licėjaus karta

Šimtadienis buvo puikus! O dabar atsiprašysiu ir paprašysiu atleisti, nes apie tai, koks puikus jis buvo, aš nerašysiu: manau, jog po šventės gerų žodžių kūrėjai išgirdo pakankamai (nes tikrai nusipelnė jų). Apie rytinę dalį man sunku kalbėti, nes jos beveik neteko matyti. O, atrodo, jog dėl to apmaudą turėčiau lieti labiausiai. Ketvirtokai švytėjo nuo pasirengimo kokybės, o apie paskaitas, kad ir kaip paskubomis suorganizuotas, visi kalbėjo susižavėję. Labai tikiuosi, jog kituose atsiliepimuose ši dalis bus aprašyta išsamiau – įvertinti tikrai yra ką. Vakaras. Ir negaliu nuo to nepradėti, – O DIEVAI, IŠ KUR JŪS GAVOT TIEK MAISTO? Jokiu būdu nepeikiu, tiek ir tokio maisto (kepta mėsytė...), kurio užtektų sukelti perversmus bent poroje Afrikos valstybių, įspūdi palieka. Kalbėdamas apie vaidinimą, negaliu

paltais, striukėmis, maišais.

Supraskite teisingai – tai, kad kabinuosi prie detalių, rodo tik tai, kad visi pagrindai buvo tikrai puikiai įgyvendinti. Buvo siužetas, jis buvo(!), kas nėra būdinga daugeliui renginių, kostiumų kokybė visą dieną žavėjo akis, tai, kad turėjot Tekorių, suteikė jums palankumą iš ketvirtokų pusės, apie šokį iš viso patylėsiu. Ko daugiau ir reikia – ketvirtakursiai patenkinti, trečiakursiai nemiegoję... Ir tikiuosi, taip pat patenkinti. Nes be jokių abejonių tikrai turi dėl ko tokie būti.

Tiesa, po renginio buvo daug kalbų apie likusias neišnaudotas idėjas, neįgyvendintus projektus... Ar nenorėtų savivalda kitamet suorganizuoti būsimiems trečiakursiams atvirą ratą – pokalbį prie arbatos tarp šiemetinio renginio ir būsimio šimtadienio kūrėjų? Viso veiksmo eigos, organizavimo subtilybių, tų neįgyvendintų

idėjų nuotrupų išgirdimas iš žmonių, kurie jau perėjo tai, ką tau reikės tuoj pačiam eiti, tikrai būtų naudingiau, negu girdėti vien tik kasmet vienodus administracijos ar mokytojų pasakojimus apie tradiciškai „gerą“ renginį ar patirties semtis iš licėjaus galerijos nuotraukų. Labai daug patirties susikaupia bekuriant tokius renginius, kažkaip norisi tikėti, jog užuot ją kasmet užmiršę, dalinsimės ja ir tokiu būdu kaupsime, kad būtų galima ilgainiui padaryti kažką jokių būdu ne geresnio, tačiau kitokio, kokybiškesnio... galų gale, laiką, skiriamą kasmet vis iš naujo matuojant visų Licėjaus koridorių ir klasių dydžius, panaudoti kad ir miegui. Trečiokai turbūt labai nenusimintų dėl tokios galimybės.

Akvilė Milkevičiūtė, 2a

O ką apie šimtadienį mano tie, kuriems visi šios šventės rengimo vargai ir džiaugsmai dar prieš akis?

Giedrė, 2d: „Šimtadienis buvo neblogas, bet ne per daug įspūdingas. Man labiau patiko rytinė dalis, ypač japonų kambarys. Buvo atkreiptas dėmesys į smulkmenas, nebuvo daroma bet kaip. Vakarinė dalis buvo maždaug Mediumo lygio, na, truputį geresnė. Labai patiko muzika, dekoracijos, aktoriai, bet vaidinimui kažko trūko.“

Austė ir Augustė, 1c: „Šimtadienis buvo puikus, ypač lyginant su šia švente mūsų senosiose mokyklose. Rytinė dalis buvo įspūdingesnė, įdėta daug darbo. Vakarinė dalis buvo šauni, bet turėjo didelį minusą – vėlavo. Spektaklis buvo puikus, nustebino fakryrai, dekoracijos ir, žinoma, kilimas!“

Marija, 2a: „Šiaip šimtadienis patiko, nors rytas buvo įspūdingesnis. Labiausiai įsiminė kambariai (ypač japonų), o masažo kabineto muzika per matematiką!.. Vakare spektaklis nelabai patiko, nors fakryrai, drabužiai ir dekoracijos buvo labai puikūs. Tačiau pačiam vaidinimui kažko trūko, net sunku pasakyti ko...“

Agnija Leonova, 3b

Kūrybinė virtuvė. Šimtadienis – liceistų garbės reikalas, puikiai tai žinojom. Išsirikę temą, prisidengdami žaviu blefu „Kosmoso kaubojai“, pradėjome gaminti. Trečiokės ir trečiokai tapo itin atidūs viskam, kas susiję su Japonija, Indija arba Arabija, prasidėjo sarių ir kimono medžioklė. Kiekvienas susirinkimas skatino įtraukti kuo daugiau žmonių į veiklą, taip ir atsiskleidė visi, net ir slapčiausi bendrakursių talentai. Kol vieni siuvo pagalvėles, rašė „Himalajus“, lankstė gerves ir konstravo fontanus namie, kiti 104-ą pavertė „Vietnamo siuvėjų būstine“, o aktų salė tapo jaunųjų dailininkų dirbtuve, gardžiai kvepiančia vaitspiritu. Neįmanoma pamiršti merginų užsidegimo pjaustant šachmatus ir staliaus dirbtuvėje apsigyvenusio dramblio. Pikantiškiausia dalis: vaikinai, pagauti azarto praneša, kad trečių aukštą pavers dykuma su tikru smėliu (planai – 18 tonų) ir susitinka su

ironiškai sarkastiškais jaunųjų feminisčių: „Sėkmės, tik pirma apskaičiuokit, ar išlaikys karkasas, ir gaukit leidimą“. Leidimą jie gavo (triumfas), bet smėlio buvo kur kas mažiau, svarbiau kokybė – kvarcinis. Kepant filmą viskas klostėsi itin smagiai. Ateini valgyklą, pasakai: „šandien po aštuonių pamokų „Hailiulia“, perduok merginoms“, – ir okupuoji veidrodžių salytę šokiams. Tą laimingąjį šeštadienį besifilmuodami bandėme šnekėti indiškai, bet prašnekom visom kalbom (nuo lenkų iki prancūzų), šalom ir daug puošėmės. Paskutinis vakaras, pagal žanro taisykles, buvo smagiausias (ir tikrąja, ir perkeltine prasme), bet tikėjom, kad nieko nėra neįmanomo.

Dieninė dalis. „Bingeli, tu – dievas!“ Merginos, būgnai, Bingelis, garuojantis sausas ledas ir... merginos! Tai sukūrė jausmą, kurį norėjome padovanoti ketvirtokams – šventę. Labai džiaugėmės nauja idėja ir labai miela naujove – tėvų laiškais. Rytietiškų patiekalų įvairovė turėjo patenkinti skirtingų gurmanų skonius. Patiems neįtikėtinais smalsu buvo matyti, kaip tądien mokslo šventovės kabinetai virto Japonijos arbatos šventyklomis, žaidimų kambariais su Mario, kaljano rūkymo vieta ir, aišku, haremu (n-18). Didelių žmonių paskaitos vietoj pamokų ketvirtokams, ir paguodos prizas: pamokas nutraukiantys (pašėlusiai tikintys tu, ką daro) krišnaitai ne ketvirtokams. Iki šiol sunku be šypsenos prisiminti tą vaizdelį ir dainelę. Kovos menai ir filmas aktų salėje: pirmas – netikėtai nuostabu, antras – ačiū Dievui, mes jį visgi parodėme. Po aukciono atsidusom: pirma dalis baigta, liko (tik?) spektaklis.

Vakarinė dalis. Štai jis – desertas, kurio vieni labiausiai laukė, kiti – bijojo. Tie amžini: „Kur mikrofonas?“ „Liko 15 minučių!“ „Ar visos šokėjos turi veidrodžius?!“ Pripažinkim, pirmąkart licėjaus aktų salė taip pasikeitė, o kostiumai ir muzika mūsų pasaką pavertė tikra pasaka. Neįtikėtinais geras jausmas, kai aktoriai tave, jau mačiusį repeticijas ir net žinantį viską atmintinai, nustebina kažkokiu kitaip pasakytu juokeliu. Aišku, buvo netobula ir tikrai galėjome geriau, betgi kaip juokinga buvo, kai, pavyzdžiui, tas mėlynas padaras pasirodė scenoje, aiškindamas, kad jis tūkstantį metų buvo Amerikoje. O dabar, kai prieini prie trečioko klausdamas apie šimtadienį, išgirsti vis tą patį: „Gera buvo daryti, dabar trūksta kažko.“ Tą laikotarpį kursas tapo šeima, o licėjus – pirmais namais.

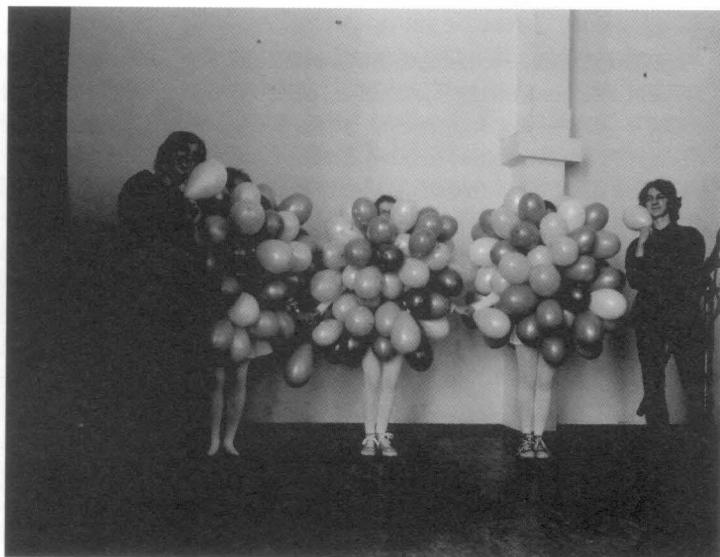
SAVAITĖ, KAI PEGASAS IŠSKLEIDŽIA SPARNUS...

PIRMADIENIS – MUZIKINIS RINGAS

Ar matei, ar girdėjai? Vienas iš licejaus menų savaitės renginių – „Muzikinis ringas“ šiemet pasižymėjo itin dideliu muzikantų skaičiumi. Buvo visko – nuo birbynės iki violončelės, nuo „Requiem for a Dream“ iki Gedimino Šarpio dantukų garsų. Nors ir buvo problemų dėl įrangos, bendro vaizdo tai per daug nesugadino. Taigi, valio laimėtojoms Norai ir Arūnei, ir klausiamame organizatorės Ugnės ir antroko Dariaus, kokį įspūdį paliko „Muzikinis ringas“.

Darius 2c: Tai buvo kiečiausias menų savaitės renginys, vertėjo jo laukti vertėjo. Visi atėjom kaip į rinkimus, aš iš anksto numaniau, už ką balsuosiu, bet Nora ir Arūnė privertė pakeisti nuomonę. Nors visi grojo puikiai, bet pirmokės su „Requiem for a Dream“ mane pritrenkė. Jei komplimentai būtų tiesa, tai būtų jau ne komplimentai, o informacija, tad informuoju – pirmokės grojo nerealiai.

Ugnė 3b: Kaip organizatorė, tikėjausi daugiau kokybės. Buvo ir gana silpnų, ir stiprių – kaip visada, kai dalyvauja visi norintys. Labai džiaugiuosi dėl Noros su Arūne, jos tikros šaunuolės. Tai pat buvo puikus 2d merginų pasirodymas, nors jos turėjo problemų dėl įgarsinimo. Agatai puikiai tinka saksofonas!

ANTRADIENIS – TEATRO DIENA

Vargu, ar daug žmonių atkreipė dėmesį į Teatro dienos reklamą... Liceistai baikščiai žiūri į naujoves. Matyt, Licejaus Kino festivalis ir be reklamos būtų gausiausiai žmonių lankomas, o štai tokio reiškinio kaip Teatro diena Licejuje nebuvo mažų mažiausiai 3 metus... Tad nieko keisto, jog naujas renginys buvo visai menkutis – vos trys

spektakliai ir juos siejantys organizatorių etiudai. Kas atsitiko?

Panašu, kad patys liceistai teatro dieną rengusius žmones ir „apmovė“. Organizatoriai tikėjosi net aštuonių spektaklių, bet sulaukė tik trijų. Taigi, tai, ką kai kas matė (beje, žiūrovų irgi buvo labai nedaug), buvo skęstančio laivo gelbėjimas.

Intarpai buvo ištis labai gražūs ir mieli. Keturių dalių istorija apie žmogaus gyvenimą – apie svajones, ir jų ieškojimą kituose žmonėse. Ši istorija labai pakėlė nuotaiką ir atgaivino vaikystės prisiminimus – o apie ką svajojau aš, kai buvau maža?

Pirmasis pasirodymas – trečiokių šokių pamoka. Ech, tiesiog gera žiūrėti į žmones, mokančius šokti, ir nėra, ką čia daugiau pridurti! Antrasis vaidinimas – pirmokių parodyta buitinė scena su filosofišku pokalbiu – buvo labai gražiai parengtas, bet merginos scenoje galėjo elgtis daug drąsiau! Vis dėlto labai noriu pagirti 1a mokines – labai smagu matyti nesnaudžiančius

pirmokus (ypač a'kus). Trečiasis spektaklis kai kuriems buvo matytas per antrojų kūrybos popietę ir raiškiojo skaitymo konkursą. Tai buvo 2c vaikinių pjesė „Vidiniai nesutarimai“, nors ir truputį pakeista (pvz., neliko tokių perlų kaip „čia tai viskas sukalta“). Pasirodymo nesugadino netgi vieno iš herojų tėčio skambutis (tikras, nesurepetuotas!).

Norisi tikėtis, kad tokia graži tradicija kaip teatro diena neišnyks. Taigi, pradėkite kurti pjeses ir siūti kostiumus! Iki kitų metų!

TREČIADIENIS – LICĖJAUS KINO FESTIVALIS

Visada pasijaučiu nepatogiai, kai paklausta apie kažką, prisimenu pačias nesvarbiausias ir kvailiausias smulkmenas. Ir dabar galvoje, išgirdus žodžius „Licėjaus kino festivalis“, sukasi hipnotizuojančios musės. Žiūrėdama Luko Lasto filmą galvojau, kad tikriausiai labiau niekas nervinti negali: garsas klaikus (už jį filmas buvo apdovanotas), vaizdas apgailėtinas, net pavadinimas kažkur jau girdėtas... O ką manau dabar? Tai tikriausiai labiausiai man patikęs filmas šių metų Licėjaus kino festivalyje. Taip yra, nes jį vieną tikrai atsimenu. Kažkoks režisierius yra pasakęs, kad geras filmas turi atlikti tris funkcijas: paaiškinti pasaulį, girtuoklį išblavinti per minutę ir pakeisti gyvenimą. Bent vieną funkciją (filmo pavadinimas) atliko puikiai – toks garsas bet ką iš mirusiųjų prikeltų. O jį vieną tikrai gerai prisimenu, nes, kaip jau atsitinka beveik visuose festivaliuose, filmų įvairovė išpūdingai didelė, o dėl jos galvoje beveik pusės visko, ką matei, nebelieka. Viena vertus, įvairovė nuostabus dalykas. Visko kiekvienam pagal skonį: socialinis tyrimas apie tai, ar sunku pavogti dviratį, sveikinimas gimtadienioproga, labai lietuviškai poetiškas filmas apie pelkę, tik kažkam suprantami ir juokingi filmai. Bet jei jau džiaugiamės įvairove, tai kodėl ne iki galo? Kodėl dalis filmų nebuvo įtraukti į konkursinę programą ir parodyti tik pabaigoje, o kiti išvis nerodyti, nors prisiminti praėjusių metų filmams laiko užteko? O tai, mano nuomone, buvo didelė klaida. Apima nusivylimas, kai palygini tai, ką matei ką tik, ir Lino Trano „Nervų kamuoliuką“, „Motivation“.

Kita vertus, įvairovė toks dalykas, kai laimėtojų rinkimas pasidaro visiškai bevertis, nes ir labai norėdamas nebegali likti objektyvus, filmai per daug skirtingi, kad būtų galima lyginti.

Pirmoji vieta atiteko Gabrielės Ganžaitės pieštam filmui. Filmo muzika, vaizdas, siužetas – viskas buvo labai gražu, svajinga, truputį liūdna, jausminga. Net negali tiksliai nupasakoti, apie ką filmas, jį reikia pamatyti. Labai džiaugiuosi, kad Gabrielė tiek daug piešia, kad pasižymėjo

ne tik Licėjaus kino festivalyje, bet ir „Anduose“, „Sparnuose“, tačiau nemanau, kad filmas tikrai vertas būtent pirmosios vietos dėl į jį įdėto didžiulio darbo, nes jis kiek per sentimentalus.

Antrosios vietos laimėtojų filmas buvo linksmas, turėjo gerų šokių ir žavingą pagrindinę aktorę Agniją Leonovą. „Tupokos aistros“ buvo sarkastiška Bolivudo filmų parodija, bet kartu priminė ir tikruosius indų filmus. Išgalvota kalba bei subtitrai apačioje, žodžių žaismas pavadinime suteikė šiam filmui dar daugiau žavesio.

Trečiąją vietą ir žiūrovų simpatijas gavęs filmas „Ar sunku?“ kalbėjo apie tai, ką jau ir taip neblogai žinom – lietuvių abejingumas begalinis, nes pavogti dviratį vidury baltos dienos – visai nesudėtinga. Man patiko šmaikštus autorių požiūris į visuomenės problemas, kurios, deja, visai nejuokingos.

Tadas Kriščiūnas buvo apdovanotas už geriausią operatoriaus darbą. Žiūrėdama jo filmą prisiminiau, kai būdama mažesnė eidavau į tuomet visai aptriususią „Skalviją“ žiūrėti lietuviškų filmų apie gamtą. Tokios pačios sodrios spalvos, ramus užkadrinis balsas. Žiūrėdama filmą jaučiau tikrą nuoširdumą ir pelkės grožį. Sakyčiau, labai lietuviškas filmas.

Už geriausią montažą komisija įvertino Unės Kaunaitės filmą „Turgimai“. Man pačiai didesnę įspūdį paliko filmo tema bei jos atskleidimas, nei techninė pusė, kuri, be jokios abejonės, buvo labai profesionali. Filme pasakojama apie licėjaus prezidento rinkimus, kurie primena žaidimą, kai viskas daroma lyg ir rimtu veidu, bet ne visai suvokiant to tikrąją prasmę.

Manau, kad Licėjaus kino festivalis, kaip ir licėjaus prezidento rinkimai yra tikrųjų prezidento rinkimų, tikrųjų kino festivalių vaidinimas. Kai buvom maži, žaidėm namus ar karą, dabar žaidžiam rinkimus ir festivalius. Ir tai žavinga, bet reikia stengtis žaisti kuo geriau, tada ir žaidimas taps įdomesnis.

KETVIRTADIENIS – „MADŲ ŠOU“ IR „VALIO“ APDOVANOJIMAI

- + Pagaliau hiphopo kultūra pripažinta ir licėjuje! Nors prieš dvejus metus ją jau bandė įvesti Vytautas (Ciokas) ir Vykintas (Vaškys): „<...> Plačios kelnės dar ne repas“, tačiau progresas mus pasiekia lėtai. (Ai, dar nitrūcha išpaišytos dekoracijos gi kažkur matytos.)
- + Renginio struktūra – apdovanojimų sulaukti po kolekcijos –buvo gera idėja. Tikrai gera idėja.
- + Vedėjai, kaip debiutantai, irgi buvo smagūs – nauji veidai visad pajvairina renginius, taigi čia organizatoriai tikrai neprašovė.
- + Deja, to paties pasakyti apie komisiją

- negalima. Prie plusų šis punktas atsirado dėl Dominyko, amžinojo autoriteto, na ir Julitos, kuri parodė pavyzdį, kaip visgi reikia kabinti vyrą: „Dešiniausias, išėik į priekį“. Tačiau komosijos narius reikėtų rinkti kiek atidžiau, visgi kūrėjai nori geros kritikos – reikia pastebėti jų klaidas ir padėti suprasti, kur dar galima tobulėti.
- + Sveikintina, kad dalyvavo pirmakursiai – matėme net 2 jų kolekcijas (turbūt jie vis dar mano, kad tai daryti yra madinga). Tikėkimės, kad kitais metais jie manys taip pat ir bandys kažką padaryti ir parodyti licėjaus bendruomenei.
  - + Dar vienas geras dalykas – muzikiniai intarpai. Renginys tikrai ne taip prailgo, galbūt verčiau būtų buvę paklaustyti daugiau geros muzikos negu „atgarsių nuo karštosios sofutės“.
  - Minusas, kurį galima uždėti visiems šios menų savaitės renginiams – reklamos trūkumas. Patirtis parodė, kad reikia SKATINTI, SKATINTI, SKATINTI. Mes gi mėgstam daryti tai, kas madinga, gal visai verta parodyti liceistams, kad renginius kurti yra faina.
  - Žmonių išėjimas nesulaukus renginio pabaigos įrodo, kad visgi „Madų šou“ ir apdovanojimai užtruko per ilgai.
  - Pirmą mintis, išgirdus junginį „Madų šou“, dažniausiai yra savos kūrybos rodymas. Mokėjimas derinti rūbus irgi menas, tačiau vis dėlto – kažkaip tikiesi, kad čia visi ateina parodyti savo kūrybos, o ne kažkieno rankų darbo.
  - „Nitrūchos“ kvapas salėje.
  - Sofutė. Na, jei be jos ir nebuvo galima apsieiti, tai bent reikėjo jos naudingumą įrodyti. Bent pasodinti ne tokiais įdomiais būdais realizuojantį save vaikina, ir tuo labiau ne daikto vaidmenį atliekančią merginą. Kiek žodžių ji pasakė? O kiek kartų vaikinai iš jos pasišaipė? Na, bent jau gražių daržovių mados pasiimt iš hipopo kultūros nereikia, savigarbos mes dar norim turėt. Įdomu kodėl, bet teigiamų nuomonių apie sofutės „reiškinį“ išgirsti sunku (girdėti visas o).
  - Ir ką visgi prie sofutės veikė tas ratas su mokytojų nuotraukom?
- „Madų šou“ ir „Valio!“ apdovanojimai buvo renginys, į kurį tikrai vertėjo ateiti liceistui. Apdovanojimai „paglostė“ žmones, kuriuos reikėjo paglostyt. O tų žmonių draugai galėjo džiugiai išsirekt. Kolekcijų buvo mažoka, bet buvo gerų ir prizus laimėjo nusipelnę. Žinoma, labai svarbu yra idėja – o šiemet, kaip matėme, buvo tikrai originalių (vienos buvo įvertintos, o kitos (t. y. kita) sulaukė Dominyko komentarų). Ačiū tiems, kas stengėsi.

KAS ČIA PER ŽUVŲ DIENA?

Turbūt daugelis vieną trečiadienį atėję į licėjų nustebo ir mintyse pagalvojo: „Kas čia per žuvis?“, „Iš kur jos ir dar penkių valstybių kontūrai?“ O į akį krito ir skelbimas apie „International party“. Išgirdome kelis spėjimo variantus: „Žuvų diena“, „Akvariumo gimtadienis“, „Licėjus pagaliau pasirašė sutartį su „Vichy“ akvaparku... Niekas nepataikė, bet visi suvokė, kad kažkas vyksta. Išties balandžio 22-27 dienomis licėjuje vyko antrasis „Comenius“ projekto susitikimas. „Comenius“ – tai tarptautinis projektas apie vandenį, jo reikšmę kiekvienoje dalyvė šalyje ir problemas, susijusias su juo, nors, matyt, ne tiek vanduo, kiek šalių moksleivių bendradarbiavimas suteikia šiam projektui gyvybę. Jis tikrai ne vienadienis ir tai jau nebe pirmasis projekto dalyvių susitikimas – dar gruodį lankėmės Vokietijoje – o dabar pagaliau visi atkeliavo į Lietuvą. Svečiai atvyko iš Vokietijos, Šveicarijos, Italijos (Sicilijos) ir saulėtosios Turkijos.

Ketvirtadienis

Ketvirtadienio rytą skaitykloje įvyko visų šalių projektų pristatymai. Sužinojome apie vandens kainas, jo kokybę, vandens telkinių privatizavimo problemas bei jo energijos panaudojimą šiose šalyse. Po ekskursijos į „Vilniaus vandenį“ pradėjome net tris valandas trukusias diskusijas. Labai įdomu buvo išgirsti apie tai, jog Italijos pietuose netrūksta problemų dėl geriamojo vandens stygiaus, didelių jo kainų bei gerai šiame regione žinomos mafijos (o taip...!) veiklos, kuri tiesiogiai susijusi su nelegalia privatizacija. Šveicarai supažindino mus su savo vandens turtais, kurių turi išties daug: sraunios kalnų upės, platūs bei gilūs ežerai. Vokietijos delegacija daugiausia pasakojo apie hidroelektrines savo šalyje. Vandens energija šioje itin aplinkosauga besidominčioje šalyje yra nepaprastai svarbi, šiame sektoriuje diegiamos naujausios technologijos. Svečiai iš Turkijos vaizdžiai mus supažindino su mineralinį vandenį gaminančių įmonių veikla, taip pat pabrėžė, jog vandens kokybė ir kaina tiesiogiai susijusi su šalies regionų išsivystymo lygiu. Šios diskusijos labiausiai praplėtė dalyvių akiratį apie kitas šalis ne tik geografiniu, bet ir istoriniu, socialiniu pažiūriu.

Penktadienis

Ankstų penktadienio rytą išsiruošėme į ilgiausią projekto kelionę. Apžiūrėję vienintelę Lietuvoje hidroakumuliacinę Kruonio elektrinę, užkandę kibinų (svečiai buvo sužavėti!), patraukėme į Birštoną. Visiems svečiams kelionė išties patiko. Šveicarai ir turkai sakė, kad jų regionuose beveik neįmanoma pamatyti tokių gražių, nuo kalvų atsiveriančių lygumų plotų, kuriuos pamatė Lietuvoje.

Šeštadienis

Kitas rytas prasidėjo nuo mūsų, lietuvių, paruoštos prezentacijos. Papasakojome apie Lietuvos vandens kokybę, panaudojimą, kainas, importą bei eksportą, parodėme keletą filmukų, susijusių su jais. Pristačius medžiagą apie Lietuvos vandenį, paaiškėjo, kad yra problemų, kurios yra globalios – su jomis susiduria visos šalys. Diskusijos suteikė ne tik žinių, tačiau ir įgūdžių bendrauti, derinti skirtingas nuomones, stengtis priėti prie bendrų išvadų.

Iškart po šių darbų išvykome į Trakus. Svečiai turėjo galimybę išvysti Trakų pilį, pamatyti ją supančius ežerus ir netgi kelerias vestuves! Pakeliui dar spėjome patikrinti svečių istorines žinias apie Lietuvą (kad ir kaip būtų keista, laimėjo italas). Vakarą užbaigėme grandioziniu tarptautiniu vakarėliu (galite gailėtis tie, kurie neatėjot :)).

Sekmadienis

Deja, sekmadienį jau teko atsisveikinti su italų ir šveicarų delegacijomis. Atsisveikinimas išties buvo liūdnas, nes su visais labai susidraugavome. Visos kelionės metu žavėjo italų delegacijos nuoširdus bendravimas, juokai ir pokštai, kurių iš jų išgirdome nemažai. O smagiausia buvo stebėti, kaip šie pietiečiai tiesiog negalėjo nustygti vietoje. Nors šveicarai buvo santūresni, tačiau nepaprastai draugiški, tolerantiški ir šilti žmonės, stebino jų gausios žinios apie mūsų šalį. Po graudžių „goodbye“, „I'll miss you“ ir „don't forget to write me an e-mail!“ su vokiečiais ir turkais patraukėme į Vilniaus senamiestį...

Pirmadienis

Na, o pirmadienį reikėjo atsisveikinti ir su jais... Turkijos ir Vokietijos delegacijas išlydėjome anksti ryte. Pasiilgsime visada besišypsančių ir gerai nusiteikusių turkų, kurie mums labai nuoširdžiai ir išsamiai pasakojo apie savo religiją (ypač – kodėl jie nevalgo kiaulienos) ir kultūrą.

Pasibaigus šiai įtemptai savaitei iš bene kiekvieno projekte dalyvavusio antrakursio galėjai išgirsti: „Buvo smagu...“ Dar keletą dienų po to šokome iš vokiečių ir turkų išmoktus šokius, dainavome italų dainą... Šis projektas buvo beprotiškai fantastiška galimybė susipažinti su įvairių šalių kultūromis, visapusiškai gera patirtis. Dabar belieka pasiploti sau, truputėlį pailsėti ir vėl kibti į darbus ruošiantis trečiajam susitikimui, šįkart Ankaroje.

VIEŠNAGĖ KTU GIMNAZIJOJE

Gruodžio 3-5 d. dešimt licėistų lankėsi Kauno technologijos universiteto gimnazijoje. Gyvenome moksleivių šeimose, lankėme jų pamokas (kažkas gal netgi mokėsi), susipažinome, tiesiog – pamatėme kas pas kitus gero (arba nelabai).

KTUG įsikūrusi universiteto technologijų centre, gana nedidelėse patalpose – juk čia mokosi tik 11 klasių, mažiau nei 300 moksleivių. Mokiniai sėdi savo klasių kabinetuose, pas juos vaikšto mokytojai. Dėl šios priežasties beveik nepamatėme mokinių – tik savo „klasių draugus“ ir kitus gimnazistus, dalyvaujančius mainuose. Mums ši sistema pasirodė gana keista, tačiau dėl vietos stygiaus nėra kito pasirinkimo. O ir patys gimnazistai dėl to nedaro didelės problemos.

Gimnazijoje įvairūs renginiai vyksta beveik kiekvieną savaitę – diskotekos, protmušiai, gitarų vakarai, žaidimų popietės, teminiai renginiai... Gimnazijos mokinių taryba ir patys moksleiviai tikrai nesnaudžia. Mes turėjome progą sudalyvauti protmušyje (abu kartus laimėjo kas? Žinoma, licėjus) bei „Impro banane“ – smagiame improvizacijų šou. Licėistai turėjo reklamuoti kažkokį keistą žaislą, rengti TV detektyvą apie šeškus, dalyvauti pokalbyje dėl karvių apseklintojo darbo ar aiškintis šeškų prasmę. Šis renginys buvo labai smagus, tad gal licėjus irgi galėtų surengti kažką panašaus?

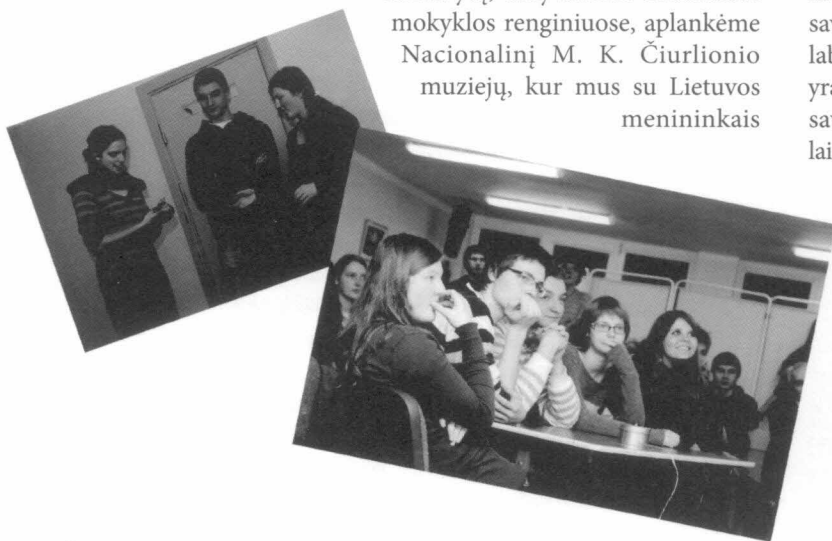
Mūsų laikinieji klasės draugai tikrai pasistengė, kad neliūdėtume – turėjome galimybę pažaisti dažasvydį, dalyvavome minėtuose mokyklos renginiuose, aplankėme Nacionalinį M. K. Čiurlionio muziejų, kur mus su Lietuvos menininkais

supažindino tapytoja Eglė Velaniškytė (nuo jos gavome keletą dovanų licėjui). Tikrai, nuobodžiauti neteko.

Pamokos, pamokos, pamokos... Atrodo, kad KTUG moksleiviai mokosi gerokai mažiau už mus. Arba gimnazistai pamiršta miegą dvyliktoje klasėje, arba licėjaus mokytojai ir mokiniai tiesiog persistengia. Bet kuriuo atveju, bent tų kelių dienų namų darbai mums pasirodė juokingi, kontroliniai taip pat buvo labai lengvi. Dauguma KTUG mokytojų, su kuriais turėjome galimybę susitikti, buvo labai malonūs ir draugiški, tačiau beveik visi pasistengdavo nuolat paminėti, kad „yra Lietuva ir yra Vilnius“, „Vilniuje susirenka visi geriausi mokiniai“, „į Vilnių plaukia visi pinigai“. Nebuvo malonu tai girdėti.

Dar vienas svarbus mokyklos „atributas“ – direktorius. Bronislovas Burgis vedė mums keletą pamokų, kurios buvo kiek nestandartiškos – matematika su poezija ir daugybe lyriškų nukrypimų ne į temą. Pats direktorius yra labai įdomi asmenybė, tačiau išgirdęs klausimą jam nelabai patinkančia tema, jis labai gražiai pakeisdavo temą, todėl keletas mums keistų ir įdomių dalykų apie KTUG taip ir liko paslapyje. Kita vertus, jo griežtumas duoda vaisių: tarkim, ketvirtoji KTUG taisyklė draudžia bet kur ir bet kada vartoti alkoholį ir beveik visi mokiniai šventai šios taisyklės laikosi.

Apibendrinus – jie niekada nebus mumis, mes niekada nebūsime jais. Tiek licėjus, tiek KTUG turi savų plusų ir minusų, o lyginti šias mokyklas yra labai sudėtinga. Šie mainai tiek mums, tiek jiems yra puiki proga pasisemti naujų idėjų, pasidžiaugti savais plusais ir keletą dienų praleisti truputį laisviau – galvojant apie mokslus, bet nelabai rimtai.

KAI POVILAS LICĖJUJE MOKĖSI...

Štai baigėsi savaitė, kurios metu pamokas lankiau Vilniaus licėjuje. Kaip?

Viskas labai paprasta – mainai. Tai buvo dar mūsų, 2007-2008 Žirmūnų gimnazijos Senato, idėja, bet, deja, to nesugebėjom padaryti, nes neužteko laiko. Tiesiog per daug sau užsibrėžėm, tad visko įgyvendinti nepavyko. Bet štai naujasis Senatas pildo mūsų svajones ir taip buvo suorganizuotos mainų savaitės tarp trijų mokyklų: Žirmūnų gimnazijos – Licėjaus – Biržiškos gimnazijos (tiesa, iš Biržiškos, berods, dar žmonės į Užupio gimnaziją keliavo).

Taigi taip aš atsidūriau mitais ir gandais apipintame Licėjuje.

Ir, žinokit, jis visai nesikandžioja. Man patiko.

Ten nėra skambučių. Tad pirmas dienas buvo sunku priprasti, tiesiog esi be laiko nuovokos. Bet tai yra puiku, nes taip valdomi srautai (jaunesniems vienos pertraukos, vyresniems – kitos), o ir šiaip nieks netrikdo ir nesi statomas į rėmus. Ilgainiui man tai pradėjo labai patikti.

Pamokos ir krūvis. Nežinau, nustebino mane tai, kad mokiniai čia ganėtinai atsipūtę. Krūvis nėra mažas, bet viskas labai lengva forma. Kai kurie mokytojai išpūdzio nepaliko ir net pagalvoju, kad maniškiai kur kas geresni, bet buvo tikrų auksų. Ponai Skūpas ir Jankauskas, apie juos jau buvau girdėjęs, nes jie ugdė mano brolių, žinojau, kad jie geri, bet kad tokie geri – nesitikėjau. Skūpas – tarsi Kalėdų Senelis, kalbantis paprastai ir kartais net labai juokingai, bet kas keisčiausia, kad sėdi, o tavo galva šviesi šviesi (tiesa, tai – matematikos mokytojas). Ir gilūs trigonometrijos miškai man tapo gana šviesia pieva. Na, o Jankauskas išvis neapsakomas. Tai – menų mokytojas, žmogus, kurį mes praktiškai medžiojom. Nors turėjom turėti tik dvi jo pamokas, buvom penkiose. Jis lyg genijus – muzika, dailė, istorija, filosofija – papasakos, ką tik norit. O jūs rysit kiekvieną jo žodį ir kai pamoka artės prie pabaigos, norėsit, kad

ji niekad nesibaigtų. Išpūdinga. Tikrai. Liceistai juo irgi labai patenkinti.

Licėjaus aplinka/atmosfera yra itin jauki. Liberalumas ir tolerancija sklendo ore. Kaip mes sakėm, čia yra tobulos sąlygos mokytis. Visi mokytojai žmonės, *wireless* visur, miela aplinka, Kiemelio FM. Sėdi ir mėgaujies.

Žmonės. Kaip sakiau, 50/50. Tiesa, 10 liceistų išvyko į Biržiškos gimnaziją tą pačią savaitę, o mums sakė, kad ten vieni „fainiausių“. Na, bet vis tiek, jei kalbėčiau apie tą 50/50, tai yra taip: pusė žmonių yra štampuotų, tokių, kaip iš tų visų gandy apie licėjų... Bet kita pusė yra fantastiška. Be galo įdomūs žmonės, su savais įsitikinimais, savais stiliais, net tikėjimais. Su kuriais labai malonu bendrauti ir norisi, kad tie santykiai išliktų. Tiesa, gal tas 50/50 santykis yra gerokai perdėtas, nes savaitė yra per mažai viskam apžiūrėti. Bet pirmas išpūdis toks.

Taigi, licėjuje man patiko. Nežinau, ar eičiau ten mokytis (bet nežinau tik todėl, nes būtų gaila palikti Žirmūnus), bet pabandyti buvo tikrai verta. Sąlygos ten tikrai idealios, o ir linksma. Tad licėjaus bijoti nereikia, ten tikrai ne mokslukų irštva (negrąžiai pasakiau...). Licėjus yra gerai!

KAI AGNIJA JĖZUITUOSE MOKĖSI...

Mainai vyko tarp kone labiausiai klišėm apipintų Vilniaus mokyklų 10-11 klasių moksleivių – Licėjaus ir Jėzuitų gimnazijos. Apie vienus sklinda gandai, kad jie gyvenime tik mokosi, apie kitus, kad jie tik meldžiasi... Na, ne tik.

Grupelė liceistų įžengė pro rūmus primenančio pastato vartus, stebimi, žinoma, vaizdo kamerų. Koridoriuose – penktokai, šeštokai – sukelia malonią nostalgiją. Išties, jau pamiršome tą jausmą, kai į tave atsitrenkia pradinukas, kuris, išgirdęs skambutį, bėga į klasę. Jaučiate kontrastą? Sunku pasakyti, kas nustebino labiau, ar grotos ant pirmo aukšto langų, ar tvarkos jausmas, sukurtas baltų sienų ir mėlynų uniformų (juk savuosius vaikus su švarkais laimė du kartus per metus pamatyt, o čia visi kaip vienas – mėlyni).

Pirmą dieną, kad ir kaip stengtumeisi nesusidaryti išankstinės nuomonės, atmosfera kvėpėjo labai griežta administracija ir prieš ją maištaujančiais moksleiviais (jautėsi itin linksma pastarųjų vienybė). Atėjome pačiu laiku: prieš porą dienų kai kurių klasių moksleivių daiktai buvo patikrinti, nes buvo ieškoma narkotikų. Ir ne šiaip sau patikrinti, o su šunimis. (Narkotikų skandalo, nuaidėjusio Jėzuitų gimnazijoje per šimtadienį, kai du vienuoliktokai buvo pagauti apsvaigę, pasekmė.) Savo atėjimo dieną galėjome stebėti protesto akciją: plakatai su savotiškais manifestais ir maži maišeliai su miltais: „Narkotikai“. Sudomino, išties. Moksleiviai jautėsi įžeisti tokio administracijos nepasitikėjimo ir bandymo įbauginti... Dar tas moksleivių šurmuly per pamokas, aptarinėjant aktualijas – net šiandien sukelia šypsena. Na, bet kai visa tai baigėsi, pamatėme ir kitką. Malonu buvo, kad nesusilaukėme nepelnyto nereikalingo

dėmesio – pamokos (išties kokybiškos) vyko kaip įprastai, aišku, mus pirma prisistačius: „svečiai“. Išimtis buvo tik mokytojas, kuris galėjo sau tai leisti, – liceistų (net pas jį nesimokiusių) dar nepamirštas chemikas Vilius Mincevičius. Visų pirma jis dosniai mus apipylė rimuotais juokeliais, išklausinėjo apie tai, kaip laikosi jo kolegijos, kiekvieną pavardę palydėdamas šilta šypsena, o po to iškilmingai įteikė mums dovanas atminimui – cheminių elementų tirpumo lenteles. Religija Jėzuitų gimnazijoje yra jaučiama... kieme subtiliai nustebęs angelas, o koridoriuose Kristaus atvaizdai, vaikinai per pertraukas užtrunka choro repeticijose, o per tikybą kalbama apie rekolekcijas. Manau, kad būtent rekolekcijos išskiria šią mokyklą iš kitų: oficialiai tai vadinama vertybių ugdymo programa, paprasčiau – tai kelių dienų religinė stovykla, kurioje gali geriau susipažinti su savo draugais, pabūti kitoje aplinkoje, padiskutuoti kitom temom. Kuo gi rekolekcijos tokios ypatingos? Dalis vienuoliktokų teigia, kad jose išties užplūsta dvasinis pakylėjimas dėl sukurtos atmosferos, pasijunti lyg kitam pasauliui, kur visi geri ir šypsosi. Rekolekcijose religija virsta tikėjimu.

Labai įdomi buvo vienuoliktokų dramos pamoka, kurioje susirinko tiek pat liceistų (atėjome visi), kiek ir jėzuitų. Mes aptarinėjome įspūdžius ir stereotipus, kurie supa abi mokyklas. Tai apipavidalinome teatriniais etiudais: liceistai, be abejo, vaidino besimeldžiančius ir „žolę“ rūkančius jėzuitus (į klausimą: „Kiek bus cos90?“, atsakančius: „Kiek Dievas duos“). Liceistai buvom pavaizduoti kaip įnirtingus mokslus nutraukiantys tik dėl stalo futbolo partijos (aišku, kiekvieną kamuoliuko „spyri“ apskaičiuojantys su liniuote ir skaičiuotuvu). Būtent dėl šių „klišių“ ypatingai smagu buvo pamatyti abu pasaulius iš vidaus, kokie gi esam, o ne kokius kiti įsivaizduoja, ir kad nė vienos mokyklos moksleivių nereikia grūsti į jokių rūmus. Mainai, suteikdami galimybę ištrūkti iš įprastos aplinkos, išties leidžia daug ką įvertinti, pradendant tu, ką turi, baigiant tu, kas kitur yra kitaip.

LIETUVIŲ KALBA

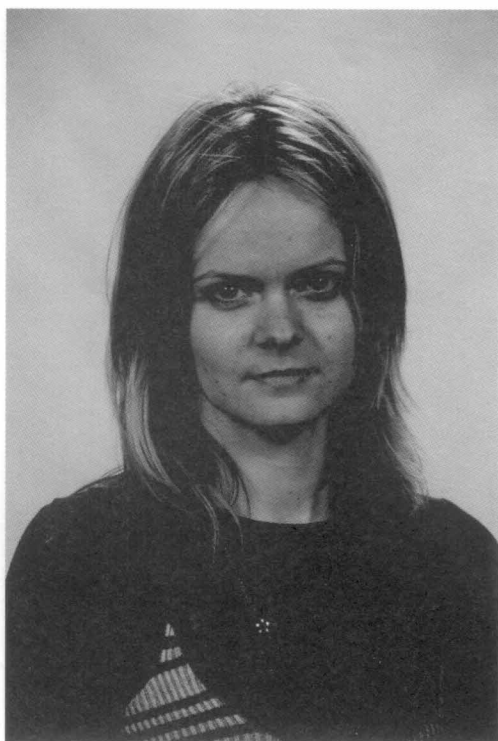
Vilija Dailidienė

Rima Mackevičienė

Asta Karaliūtė-Bredelienė

Inga Žemaitytė

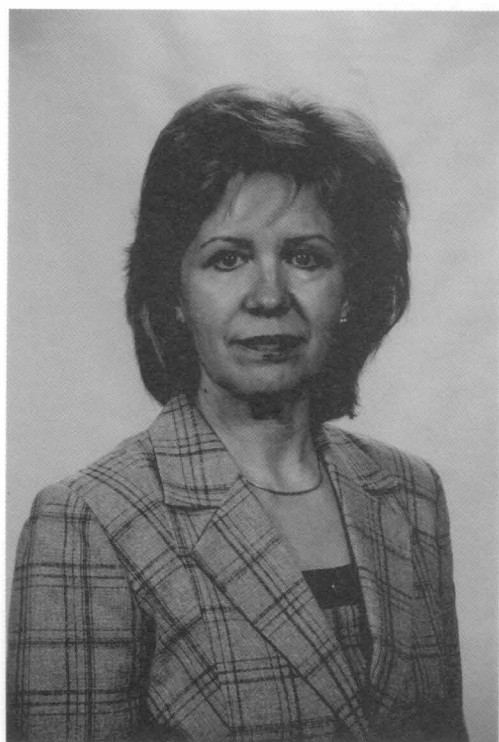
ANGLŲ KALBA

Vilija Balčiūnaitė

Regina Jonušienė

Rima Sukackienė

Dalia Račkauskienė

Palmira Bitinienė

Jūratė Vėlyvienė

Eglė Karmonaitė

VOKIEČIŲ KALBA

Genovaitė Nagevičienė

Irena Juozapavičienė

Vida Pasausienė

PRANCŪZŲ KALBA

Vilhelmina Kovalevskaja

CHEMIJA

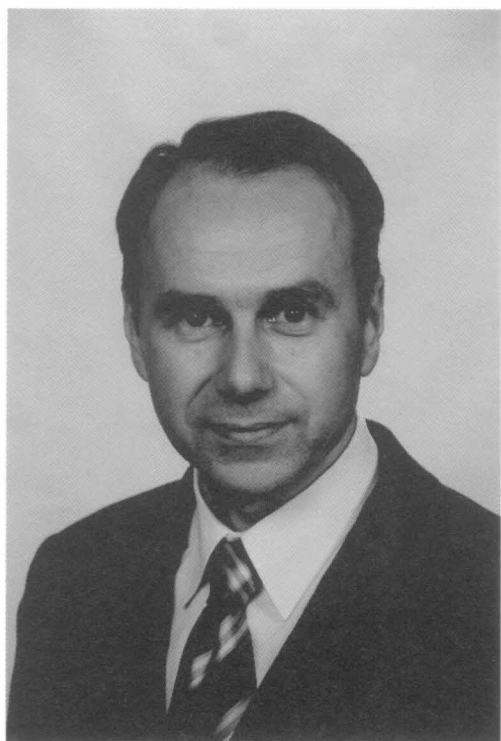

Rasa Žemaitaitienė

Virginija Barbaravičiūtė

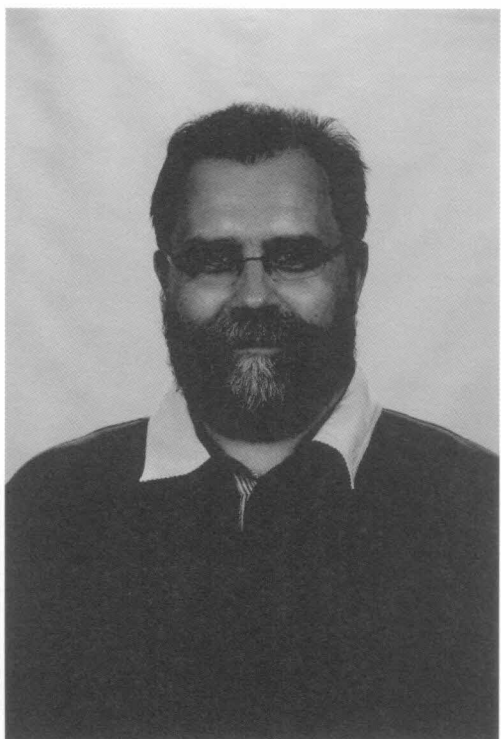
ISTORIJA

Saulius Jurkevičius

Rolandas Čiapas

Algis Sindaravičius

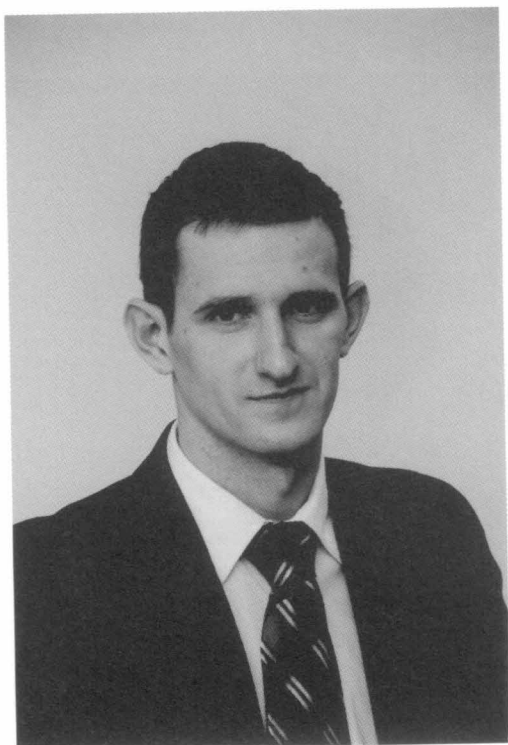
MATEMATIKA

Danguolė Jonaitienė

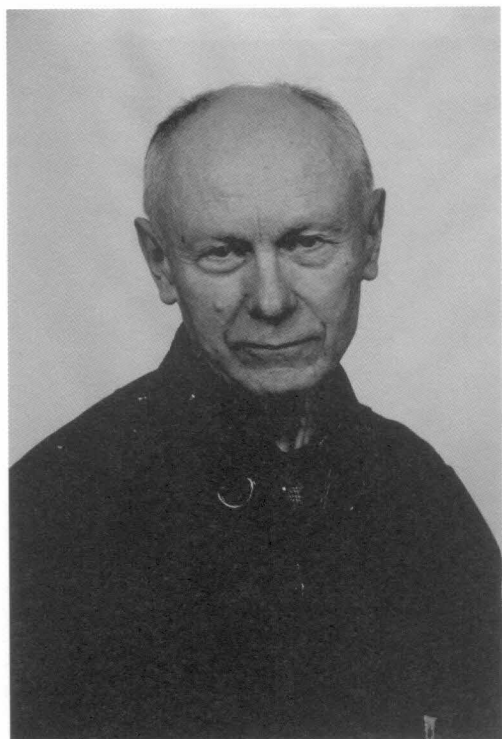

Zina Šiaulienė

Erikas Karikovas

INFORMATIKA

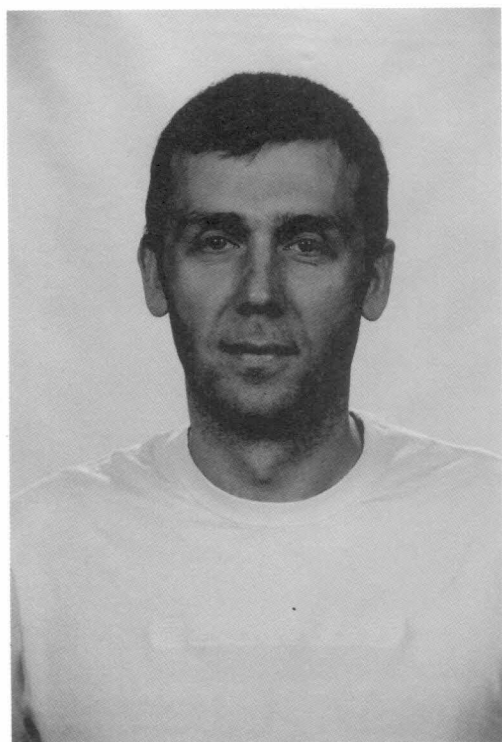

Algirdas Verseckas

Daiva Strielkūnienė

FIZIKA

Eugenijus Rudminas

BIOLOGIJA

Alma Čekauskienė

Alyda Daulenskienė

KŪNO KULTŪRA

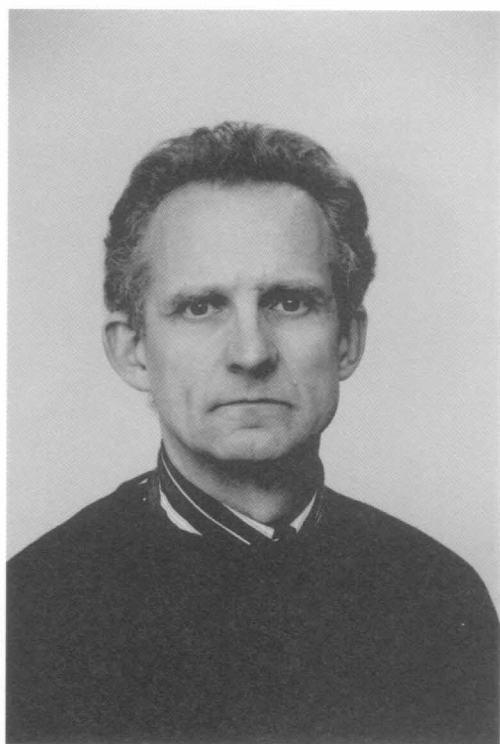

Iveta Nadzeikienė

Daiva Janulienė

MUZIKA, ETIKA, MENO ISTORIJA

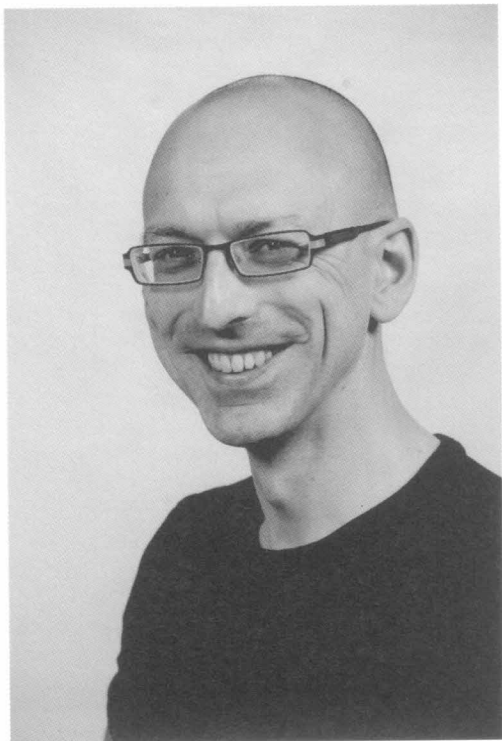
Ričardas Jankauskas

GEOGRAFIJA

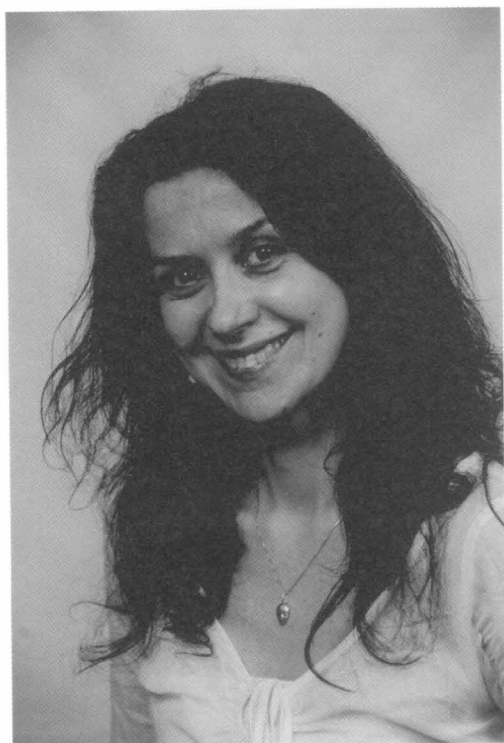
Jolita Milaknienė

TIKYBA, ETIKA, FILOSOFIJA

Ernestas Šidlauskas

RAIŠKA

Saulė Stončiūtė, drama

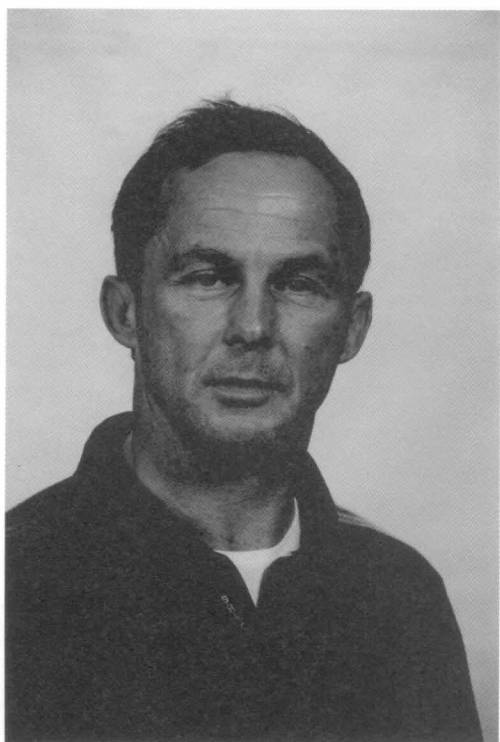

Danutė Ulvydienė, šokis

Alfredas Girdziušas, fotografija

DAILĖ

Rimvydas Markeliūnas

PSICHOLOGIJA

Linas Ulevičius

THEORY OF KNOWLEDGE

Jovita Morkūnaitė

Stovi: Nora Marazaitė, Edvinas Atmanavičius, Karolis Čepas, Elžbieta Gradauskaitė, Gema Liutkevičiūtė, Marius Kulikauskas, Julija Udod, Gediminas Aučina, kuratorė Vilija Dailidienė, Saulius Adamonis, Kamilė Marcinkevičiūtė, Šarūnas Murauskas, Aistė Visockytė, Ugnė Jurgelytė **Ant sofos:** Indrė Klyvytė, Arūnė Giraitytė, Gintarė Umbrasaitė, Elena Purlytė, Marija Litvinaitė (guli ant kelių), Ieva Liepuoniūtė, Kamilė Mineikytė, Jokūbas Žemaitaitis **Ant žemės:** Raimundas Stasiūnaitis, Bartas Abaravičius, Odeta Putkytė, Emilija Varevičiūtė, Juozas Sadauskas, Jeronimas Ignatavičius

Stovi: Saulė Dževečkaitė, Kamilė Kupšaitė, Julija Kazakevičiūtė, Paulius Lesauskas, Gabija Rudžionytė, Lukas Bunkus, kuratorė Alma Čekauskienė, Paulius Leonavičius, Gabrielė Guščiuūtė, Miglė Laurinavičiūtė, Gabija Didžiokaitė, Ernestas Blaževič, Rimgaudas Stundžia, Laura Grigaitė, Saulė Marija Rimšelytė **Ant sofos:** Miglė Beinortaitė, Henrieta Janušonytė, Emilija Vainoraitė, Laima Andrejevaitė, Indrė Kazlauskaitė, Ieva Baršauskaitė, Viktorija Kuncytė **Ant žemės:** Monika Baryzaitė, Paulius Bikulčius, Tomas Kačinskas, Sandra Kvedaraitė, Justinas Česonis, Tadas Krisčiūnas

Stovi: Justė Mykolaitytė, Simonas Vyšniūnas, Radvilė Daukšytė, Eglė Budrytė, Mikalojus Poška, kuratorė Daiva Janulienė, Lukas Čibiras, Mykolas Venckus, Tadas Šlimas, Rytis Kelmiskas, Balys Valatkevičius, Rūta Sinkevičiūtė **Ant sofos atlošo:** Dovilė Aladaitytė, Ugnė Vaškevičiūtė, Augustė Nausėdaitė, Virga Pleskaitė, Austė Parulytė **Sėdi ant sofos:** Audronė Sadauskaitė, Gabrielė Senkevičiūtė, Ieva Raminta Staliūnaitė, Rasa Giniūnaite **Tupi:** Gabrielė Grochovskytė, Agnė Štengerytė, Austėja Masliukaite, Justas Svirskis

Stovi: Dovilė Žukauskaitė, Lina Lapinaitė, Stanislovas Vernys, Augustė Levčenkaitytė, Eglė Jakučiūnaitė, Robertas Grigaliūnas, Agnė Šlekytė, Agnė Paulavičiūtė, Linas Klimavičius, Sofija Melnikaitė, Justinas Lingys, Rūta Miškinytė, Jonas Sprindys **Sėdi ant fotelio:** Aleksandra Bondarev, Kęstutis Vilčinskas, Agnė Keršytė, kuratorius Eugenijus Rudminas, Ugnė Ringelevičiūtė, Justina Staigytė Už Rudmino dešiniojo **Sėdi ant žemės:** Justas Kersnauskas, Vykintas Baltrušaitis, Aistė Liucija Daildytė, Lėja Kriukelytė, Diana Petraitytė, Elena Lesieur, Karolina Juzefovičiūtė, Simonas Karevičius

Pirmoje eilėje: Titas Šiupys, Giedrius Žebrauskas, Viktoras Jarmolkovičius, Martynas Prancevičius **Antroje eilėje:** Rokas Garmašukis, Viktorija Ulevičiūtė, Goda Zubkaitė, kuratorius Ernestas Šidlauskas, Gintarė Banytė, Ingvaras Merkys **Trečioje eilėje:** Elena Dulskytė, Joris Sebastijonas Urbaitis, Rūta Einikytė, Kęstutis Bacevičius, Inga Skrebytė, Liutauras Badikonis, Monika Jocytė, Gytis Štarolis, Aistė Martikonytė, Akvilė Milkevičiūtė, Arnas Gabrielius Šlepikas, Austėja Judžentytė, Karolis Prancevičius, Augustina Gabrilavičiūtė

Stovi: Linas Kleponis, Audronė Skardžiūtė, Vytautas Abromaitis, Augustė Pagareckaitė, kuratorė Dalia Račkauskienė, Vladas Jurkevičius, Justina Karasevičiūtė, Petras Vilniškis, Rūta Šimkutė, Pavel Novikov, Gediminas Šarpis, Giedrius Paulius Januškevičius **Ant sofos** Povilas Bertašius, Tomas Usovus, Gintarė Balsevičiūtė, Darius Buinauskas, Monika Lakytė, Vainius Ūdra, Kornelija Vaicekėnaitė **Ant žemės:** Donatas Repečka, Dalia Miklaševičiūtė, Gytis Radzevičius, Vaida Vanagaitė, Bagija Bačiūtė, Milda Zdanytė, Mindaugas Šarpis

Viršutinė eilė: Rasa Bočytė, Edgaras Bunkus, Simas Pauža, Darius Stonys, Adomas Ladukas, Aušra Nociūtė, Mantas Gudaitis, Kotryna Gencevičiūtė, Algirdas Tiuninas, Rasa Platakytė **Antra eilė:** Rūta Valaitytė, Ieva Raščikaitė, Ingrida Bagdonavičiūtė, Laura Rokaitė, Urtė Laukaitytė, Laura Purlytė **Trečia eilė:** Kamilė Klapatauskaitė, Uršulė Kajokaitė, Jūratė Vėlyvienė, Augustė Juozapavičiūtė **Ketvirta eilė:** Denisas Grezniov, Aras Dapkus, Naglis Ramanauskas, Vilius Semėnas, Vytautas Švelnys

Stovi: Viktorija Daunytė, Paulius Imbrasas, Saulė Ilgiūtė, Tadas Rinkevičius, Gytis Chaleckas, kuratorė Rima Mackevičienė, Žilvinas Čaplikas, Simonas Baranauskas, Lukas Deksnys, Jorinta Jakubauskaitė, Justina Dapkutė **Sėdi ant atlošo:** Agnė Misiūtė, Kamilė Kapočiūtė, Jorūnė Kazlauskaitė, Gabrielė Jasutytė, Agota Mockutė **Ant sofos:** Mindaugas Svitojus, Milda Bikelytė, Karolis Šablauskas, Giedrė Jurkonytė, Akvilė Valentaitė **Ant žemės:** Monika Petniūnaitė, Ieva Česnulaitytė, Karolina Pociūtė, Gintarė Didžiokaitė, Jonas Turevičius

Stovi: Dainius Masiliūnas, Austėja Dapkevičiūtė, Feliksas Petroševičius, Elena Martynova, Miglė Trumpickaitė, Mantė Žemaitytė, Viltautė Aleksockytė, Karolis Juodelė, Ieva Raudonytė, Benas Kikutis, Eigirdas Griškevičius, Laura Paulina Šinkūnaitė **Ant sofos atlošo:** Anželika Balionis, Ieva Vasiliauskaitė, Vaidilė Jakaitė **Ant sofos:** Alvita Samsonaitė, Rytis Kalinauskas, kuratorė Jolita Milaknienė, Kasparas Lučinskas, Simona Skonsmonaitė **Ant žemės:** Gediminas Ziezys, Justė Čuprinskaitė, Silvija Spėčiūtė, Edvardas Poliakovas, Lukas Plastinkin

Stovi: Laura Malickaitė, Viktorija Šeškutė, Agnė Mataitytė, Tomas Murauskas, Paulina Kiškytė, Aurelija Navickaitė, Severina Aučainaitė, kuratorė Rasa Žemaitaitienė, Gabija Sotvaraitė, Rūta Radzevičiūtė, Domantas Cibas, Agnė Kemeklytė, Liucija Žiliukaitė **Sėdi:** Justina Čičirkaitė, Julija Vaščiuonaitė, Vitalijus Stankevič, Ieva-Julija Gustainytė, Joris Ališauskas, Iveta Šlepikaitė, Monika Giedraitytė **Ant žemės:** Eglė Baliutavičiūtė, Gabija Žemaitytė, Austėja Baškytė

Stovi: Julius Taminskas, Kristina Grinevičiūtė, Dalia Miškinytė, Rūta Juozapaitytė, Viktorija Semėnaitė, Miglė Malinauskaitė, Rugilė Sukackaitė, Odeta Pušainaitytė, Indrė Vidžiūnaitė, Agnija Leonova, Ieva Krivickaitė, Gabija Purlytė **Sėdi:** Rasa Žalaitė, Gintarė Pepolytė, kuratorius Algis sindaravičius, Povilas Jauga, Jurgita Dambrauskaitė, Vaiva Bertašiūtė **Sėdi ant žemės:** Jonas Vadapalas, Indrė Vėlyvytė, Ugnė Kleinauskaitė, Lina Keturkaitė, Gabrielė Ganzaitė, Aistė Svirskytė

Stovi: Nerijus Leilionas, Mikalojus Stoma, Antanas Uršulis, Jūratė Kindurytė, Greta Kuprijanovaitė, Leonas Sutkevičius, Matas Brazdeikis, Egidijus Vaičiulis **Ant sofas:** Kęstutis Tyla, Jolanta Krulikovska, Augustė Zamuškevičiūtė, Olga Juralevičiūtė, kuratorius Antanas Skūpas, Laura Žurauskaitė, Gabrielė Kanapeckaitė **Ant žemės:** Daumantas Baltrušaitis, Denas Marcinkevičius, Laurynas Radzevičius, Gintautė Dabulskytė

Viršuje: Eleonora Balniūtė, Raimonda Bogdanovičiūtė, Jonas Gasparavičius, Monika Zdanytė, Gediminas Jucevičius, Jurgita Ivanauskaitė, Saulė Paltanavičiūtė, Algirdas Petrauskas, Rūta Kliokytė, Rokas Šimakauskas, Aurimas Nausėdas, Jonas Kregždė **Apačioje:** Agnė Mikulevičiūtė, Elžbieta Banytė, Justinas Gabrilevičius, Rimtautė Jurkutė, kuratorė Palmira Bitinienė, Paulina Naginytė, Jonas Gustainis, Gintarė Kaklauskaitė, Gytis Žaldokas, Kotryna Pilipavičiūtė, Juozas Nainys, Emilija Navickaitė, Tumas Beinortas, Austėja Bartašiūtė.

Stovi: Rūta Žulonaitė, Katrė Zienkaitė, Rūta Jankauskaitė, Julius Kazlauskas, Rūta Bučiūnaitė, Sandra Sokolnikaitė, Vilius Pavilionis, Ieva Pajarskaitė, Andrius Neviera, Justas Povilėnas, Ona Anna Karputė, Simas Čelutka, Severija Daugirdaitė **Ant atlošo:** Julija Stepančuk, Monika Neverauskaitė, Ieva Venciūtė, Benita Rimkutė **Ant sofos:** Ūla Kulvičiūtė, Vaiva Ungulaitytė, kuratorė Vida Pasausienė, Gabrielė Norkutė **Ant žemės:** Nerijus Šarkauskas, Gabrielius Glemža, Emilija Skrebūnaitė, Marijuš Antanovič, Greta Štikelytė, Mantas Černiauskas

Stovi: Justinas Šimanskas, Balys Valentukevičius, Justas Kupliauskas, Kostas Zdanys, Vytautas Naujalis, Gediminas Bertašius, Vaidotas Kanopa, Gediminas Kalnutis, Paulius Kuras, Mindaugas Valaitis, Gediminas Jakutavičius, Eglė Ovsianaitė **Ant sofos:** Aura Petraitytė, Giedrius Valiūnas, Justina Andruškevičiūtė, Rolandas Čiapas, Ieva Meškonytė, Vilgailė Dagytė, Olga Fiodorova **Ant žemės:** Gedvydas Petrauskas, Linas Gelažanskas, Justinas Puočiauskas, Jonas Klimas, Mantas Šlekys

Stovi: Rūta Angelė Vilkelytė, Vladas Alesius, Norgailė Matusėvičiūtė, Karolina Kapustinskaitė, Maksim Ivanov, Aivija Pečkutė, Kostas Matuzevičius, Austė Kanapeckaitė, Indrė Petrauskaitė, Algirdas Neniškis, Dominykas Beleckas, Siga Ketleriūtė **Ant sofos:** Birute Ramanauskaitė, Milda Kulvičiūtė, Gytė Tupčiauskaitė, Gabija Radvilaitė, Rūta Minsevičiūtė, Ieva Klimantavičiūtė, Vilius Jurgelevičius, Mingailė Janeliauskaitė **Ant žemės:** Žilvinas Lešinskas, Edvin Stankevič, Ūla Zabielskaitė, kuratorius Ričardas Jankauskas, Laisvė Linkutė, Kaspars Petkevičius

Stovi: Klemensas Mečėjus, Unė Kaunaitė, Rokas Vichorevas, Vaidas Grigas, Ilona Klimavičiūtė, Ieva Rimšaitė, Rytis Vaškevičius, Gintarė Masiulytė, Vidmantas Pijus Markevičius, Mikalojus Brazdžiūnas, Lukas Lastas, Andrėjus Pustelnikovas, Ignas Rubikas, Povilas Stankevičius, Ieva Drulytė, Jonas Grinevičius, Dainius Tautvaišas, Aistė Urbanaitė, Beata Koniuchova, Tomas Tekorius **Ant atlošo:** Ada Kovaliukaitė, Kristina Gužauskytė, Eglė Sadauskaitė, Monika Randytė, Edita Jatulytė, Evelina Zujūtė, Simona Tarailaitė, Donata Bužinskaitė, **Sėdi ant sofos:** Ugnė Paberžytė, Audrius Bernotas, kuratorė Virginija Barbaravičiūtė, Adomas Pilinkus, Gabrielė Linkaitė, **Ant žemės:** Monika Ulytė, Vera Bukina, Žyginta Launagaitė, Aistė Grigaitė, Petras Misiūnas, Lukas Širšinitis, Andrius Vaicenavičius, Jisoo Kim, Anželika Belotelova, Viktoras Sutkus, Agnė Ulytė, Vytautas Karvelis

Stovi: Matas Prancevičius, Lukas Mišeikis, Mantas Storpirstis, Austė Kriukelytė, Linas Trumpickas, Domantas Vaičekonis, Domantas Bagušis, Ignas Anikevičius, Miglė Petruskevičiūtė, Dominykas Bričkus **Ant atlošo:** Dominykas Broga, Gabrielė Stonkutė, Jūratė Zananavičiūtė, Danguolė Jonaitienė, Greta Butavičiūtė, Justas Bitėnas **Ant sofos:** Milda Eitminavičiūtė, Marija Agota Šilkūnaitė, Nijolė Ukelytė **Ant žemės:** Karolis Jankauskas, Gabija Žemaitytė, Dominykas Šerkšnas, Justinas Markauskas, Tomas Gražys, Ilja Bryliov

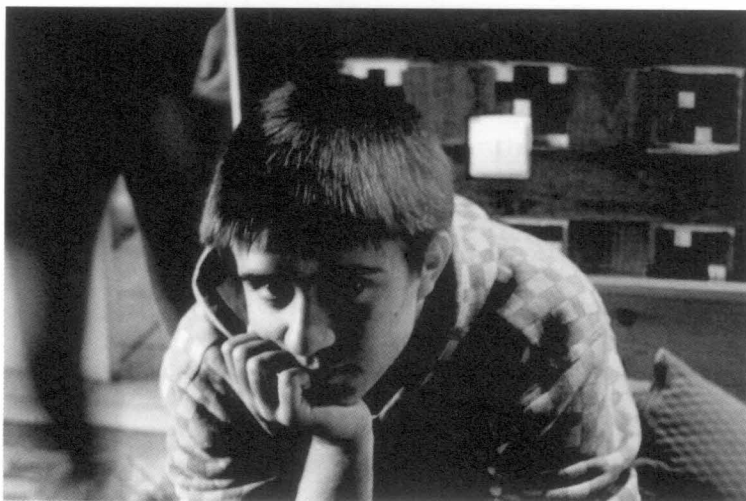
SENATORIAI

Prezidentė Ugnė Kleinauskaitė, 3b

Rimgaudas Stundžia, 1b

Gytis Radzevičius, 2b

Greta Štikelytė, 4b

Unė Kaunaitė, tb1

PASIEKIMAI

ASTRONOMIJA

9-okai:

Motiejus Valiūnas – Lietuvos mokinių astronomijos olimpiada, I vieta, laureatas.

12-okai:

Vilgailė Dagytė – Lietuvos mokinių astronomijos olimpiada, pateko į II turą;

Julija Markevičiūtė – Lietuvos mokinių astronomijos olimpiada, III vieta.

BIOLOGIJA

9-okai:

Elena Purlytė – Lietuvos mokinių biologijos olimpiada, III vieta.

10-okai:

Augustina Gabrilavičiūtė – Vilniaus miesto mokinių biologijos olimpiada, I vieta, Lietuvos mokinių biologijos olimpiada, pagyrimo raštas.

11-okai:

Dainius Tautvaišas – Vilniaus miesto mokinių biologijos olimpiada, II vieta.

12-okai:

Jonas Gustainis – Lietuvos mokinių biologijos olimpiada, III vieta;

Julius Raškevičius – Vilniaus miesto mokinių biologijos olimpiada, II vieta.

CHEMIJA

9-okai:

Elžbieta Gradauskaitė – Vilniaus miesto mokinių chemijos olimpiada, I vieta, Lietuvos mokinių chemijos olimpiada, II vieta;

Paulius Lesauskas – Vilniaus miesto mokinių biologijos olimpiada, III vieta;

Povilas Barasa – Vilniaus miesto mokinių biologijos olimpiada, III vieta;

Ieva Liepuoniūtė – Vilniaus miesto mokinių biologijos olimpiada, padėkos raštas;

Jeronimas Ignatavičius – Vilniaus miesto mokinių biologijos olimpiada, padėkos raštas;

Elena Purlytė – Vilniaus miesto mokinių biologijos olimpiada, padėkos raštas.

10-okai:

Kornelija Vaicekėnaitė – Lietuvos mokinių chemijos olimpiada, padėkos raštas;

Arnas Gabrielius Šlepikas – Vilniaus miesto mokinių chemijos olimpiada, III vieta;

Marija Kalesnykaitė – Vilniaus miesto mokinių chemijos olimpiada, III vieta;

Vladas Jurkevičius – Vilniaus miesto mokinių chemijos olimpiada, padėkos raštas.

11-okai:

Agnė Ulytė – Vilniaus miesto mokinių chemijos olimpiada, I vieta, Lietuvos mokinių chemijos olimpiada, I vieta, pateko į Baltijos šalių chemijos olimpiadą;

Dainius Tautvaišas – Lietuvos mokinių chemijos olimpiada, III vieta;

Povilas Baranauskas – Vilniaus miesto mokinių chemijos olimpiada, II vieta, Lietuvos mokinių chemijos olimpiada, padėkos raštas;

Vitalij Stankevič – Vilniaus miesto mokinių chemijos olimpiada, III vieta, Lietuvos mokinių chemijos olimpiada, padėkos raštas;

Gabija Žemaitytė – Vilniaus miesto mokinių chemijos olimpiada, III vieta;

Liucija Žiliukaitė – Vilniaus miesto mokinių chemijos olimpiada, padėkos raštas.

12-okai:

Tomas Beinortas – Vilniaus miesto mokinių chemijos olimpiada, II vieta, Lietuvos mokinių chemijos olimpiada, I vieta, pateko į Baltijos šalių chemijos olimpiadą;

Algirdas Neniškis – Vilniaus miesto mokinių chemijos olimpiada, I vieta, Lietuvos mokinių chemijos olimpiada, II vieta, pateko į Baltijos šalių chemijos olimpiadą;

Ignas Anikevičius – Vilniaus miesto mokinių chemijos olimpiada, I vieta, Lietuvos mokinių chemijos olimpiada, III vieta, pateko į Baltijos šalių chemijos olimpiadą;

Lukas Mišeikis – Vilniaus miesto mokinių chemijos olimpiada, padėkos raštas, Lietuvos mokinių chemijos olimpiada, padėkos raštas;

Jonas Gasparavičius – Vilniaus miesto mokinių chemijos olimpiada, II vieta, Lietuvos mokinių chemijos olimpiada, padėkos raštas;

Edvin Stankevič – Vilniaus miesto mokinių chemijos olimpiada, III vieta;

Vladas Alesius – Vilniaus miesto mokinių chemijos olimpiada, padėkos raštas.

EKONOMIKA

11-okai:

Rytis Vaškevičius – Lietuvos mokinių ekonomikos ir verslo olimpiada, II vieta, respublikinis inž. V. A. Graičiūno jaunųjų vadybininkų ekonomistų konkursas, II vieta;

Ignas Rubikas – Lietuvos mokinių ekonomikos ir verslo olimpiada, III vieta;

Vytautas Karvelis – pateko į Lietuvos mokinių ekonomikos ir verslo olimpiadą;

Denas Marcinkevičius – pateko į Lietuvos mokinių ekonomikos ir verslo olimpiadą;

Andrejus Pustelnikovas – pateko į Lietuvos mokinių ekonomikos ir verslo olimpiadą.

LIETUVIŲ KALBA

10-okai:

Gabija Bačiūtė, Dalia Miklaševičiūtė, Miglė Trumpickaitė, Tomas Usovus – Vilniaus miesto moksleivių dainuojamosios poezijos konkursas.

11-okai:

Unė Kaunaitė – Vilniaus miesto jaunųjų filologų konkurso laureatė, Respublikinio jaunųjų filologų konkurso laureatė;

Ieva Krivickaitė – Vilniaus miesto jaunųjų filologų konkurso laureatė;

Marija Abromaitytė – Nacionalinis diktantas, I vieta (tarp moksleivių), Vilniaus miesto jaunųjų filologų konkurso laureatė.

12-okai:

Tadas Bugnevičius – Vilniaus miesto jaunųjų filologų konkurso laureatas,

Respublikinio jaunųjų filologų konkurso laureatas;

Gedimins Jucevičius – Vilniaus miesto jaunųjų filologų konkurso laureatė;

Greta Butavičiūtė – Vilniaus miesto jaunųjų filologų konkurso laureatė;

Nijolė Ūkelytė – Vilniaus miesto jaunųjų filologų konkurso laureatė;

Rūta Sarulytė – Vilniaus miesto jaunųjų filologų konkurso laureatė.

FILOSOFIJA

11-okai:

Ignas Rubikas – Lietuvos moksleivių filosofijos olimpiada, I vieta,

Joris Ališauskas – Lietuvos moksleivių filosofijos olimpiada, II vieta.

12-okai:

Vilgailė Dagytė – Lietuvos moksleivių filosofijos olimpiada, I vieta;

Laisvė Linkutė – pateko į Lietuvos moksleivių filosofijos olimpiados II turą.

FIZIKA

9-okai:

Linus Klimavičius – Lietuvos mokinių fizikos

olimpiada, I vieta, Lietuvos fizikos čempionatas, II vieta;

Justinas Česonis – Lietuvos mokinių fizikos olimpiada, II vieta, Lietuvos fizikos čempionatas, I vieta;

Simonas Karevičius – Lietuvos mokinių fizikos olimpiada, III vieta, Lietuvos fizikos čempionatas, III vieta;

Vykintas Baltrušaitis – Lietuvos mokinių fizikos olimpiada, pagyrimo raštas;

Kęstutis Vilčinskas – Lietuvos mokinių fizikos olimpiada, pagyrimo raštas;

Motiejus Valiūnas – Lietuvos mokinių fizikos olimpiada, pagyrimo raštas.

10-okai:

Vladas Jurkevičius – Vilniaus miesto mokinių fizikos olimpiada, I vieta, Lietuvos mokinių fizikos olimpiada, II vieta, Lietuvos fizikos čempionatas, II vieta;

Vainius Ūdra – Vilniaus miesto mokinių fizikos olimpiada, pagyrimo raštas, Lietuvos mokinių fizikos olimpiada, pagyrimo raštas, Lietuvos fizikos čempionatas, I vieta, K.Baršausko fizikos konkursas, II vieta;

Karolis Juodelė – Vilniaus miesto mokinių fizikos olimpiada, II vieta;

Edvard Poliakov – Vilniaus miesto mokinių fizikos olimpiada, III vieta;

Darius Stonys – Vilniaus miesto mokinių fizikos olimpiada, II vieta, K.Baršausko fizikos konkursas, II vieta;

Vaida Vanagaitė – Vilniaus miesto mokinių fizikos olimpiada, III vieta;

Benas Kikutis – Vilniaus miesto mokinių fizikos olimpiada, pagyrimo raštas;

Naglis Ramanauskas – Vilniaus miesto mokinių fizikos olimpiada, pagyrimo raštas.

11-okai:

Gabija Žemaitytė – Vilniaus miesto mokinių fizikos olimpiada, I vieta, Lietuvos mokinių fizikos olimpiada, I vieta, laureatė, Lietuvos fizikos čempionatas, I vieta, čempionė;

Laura Žurauskaitė – Vilniaus miesto mokinių fizikos olimpiada, II vieta, Lietuvos mokinių fizikos olimpiada, II vieta, Lietuvos fizikos čempionatas, III vieta;

Vidmantas Pijus Markevičius – Vilniaus miesto mokinių fizikos olimpiada, II vieta, Lietuvos mokinių fizikos olimpiada, pagyrimo raštas;

Klemensas Mečėjus – Lietuvos mokinių fizikos olimpiada, pagyrimo raštas, K.Baršausko fizikos konkursas, III vieta;

Matas Brazdeikis – Vilniaus miesto mokinių fizikos olimpiada, II vieta;

Leonas Sutkevičius – Vilniaus miesto mokinių fizikos olimpiada, III vieta.

TURINYS

- 1 IŽANGINIS ŽODIS
- 2 KAIP NULIAI DREBĖJO, O FUXAI DŽIŪGAVO...
- 3 METAMORFOZĖS: IŠ NULIŲ Į FUKSUS
- 5 GANDŲ MEDŽIOKLĖ: MEDIUMAS
- 7 MUZIKINIS TRILERIS „DINGTI PER 20 MINUČIŲ“
- 8 ŠIMTADIENIS. IŠTRAUKOS
- 10 SAVAITĖ, KAI PEGASAS IŠSKLEIDŽIA SPARNUS...
- 13 KAS ČIA PER ŽUVŲ DIENA?
- 14 VIEŠNAGĖ KTU GIMNAZIJOJE
- 15 KAI POVILAS LICĖJUJE MOKĖSI...
- 16 KAI AGNIJA JĖZUITUOSE MOKĖSI...
- 17 MOKYTOJAI
- 30 KLASIŲ NUOTRAUKOS
- 39 SENATORIAI
- 40 PASIEKIMAI

KŪRYBINĖ GRUPĖ

UNĖ KAUNAITĖ, UGNĖ KLEINAUSKAITĖ, DAUMANTAS BALTRUŠAITIS

VIRŠELIO AUTORĖ

UGNĖ KLEINAUSKAITĖ

NUOTRAUKOS

JONAS KLIMAS

TEKSTŲ AUTORIAI

AKVILĖ MILKEVIČIŪTĖ, GINTARĖ MASIULYTĖ, AUGUSTINA
GABRILAVIČIŪTĖ, UNĖ KAUNAITĖ, AGNIJA LEONOVA, AUSTĖJA
JUDŽENYTĖ, JUSTĖ ČUPRINSKAITĖ, IEVA RAUDONYTĖ, POVILAS RAČAS

